

"ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΤΟΣ Η'

ΤΕΥΧ. 56

ΜΑΪΟΣ 1981

Γραφεία: Ὁδὸς Μαυρομιχάλη 7—Τ. 143
Τηλ. 36.21.651 — 65.11.669

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΣΙΣ 1906 · ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ 1934

ΕΙΣΔΟΧΗ "ΦΙΛΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ", 1976

ΟΔΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 7 - ΑΘΗΝΑΙ Τ. 143

ΤΗΛ. 3621.651 - 6511.669

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

Ἡ «Ἡπειρωτικὴ Ἐταιρεία» ὀργανώνει τὴν 13ην Μαΐου 1981, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 7.30 μ.μ. εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, Ἐλευθ. Βενιζέλου 22 — Ὁμήρου, τὴν ἕκτην κατὰ σειρὰν πνευματικὴν ἐκδήλωσιν τῆς περιόδου 1980—81.

Κατ' αὐτὴν μετ' εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γιώργος Χριστογιάννης, Πρεσβευτῆς, Διευθυντῆς τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀποδήμων Ἑλλήνων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μὲ θέμα :

Ἡ Ξενιτιὰ στὴν Ἑλληνικὴ Ποίηση.

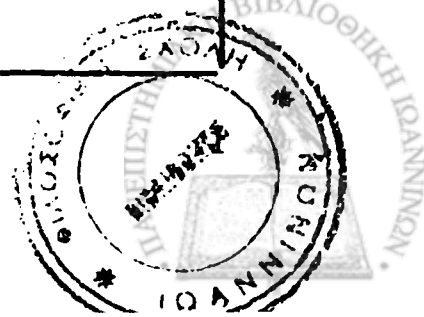
Θὰ ἀπαγγεῖλει ὁ Ἡπειρώτης Ἡθοποιὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου Βασίλης Παπανίκας.

Παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ τιμήσετε τὴν Ἡπειρωτικὴν ἐκδήλωσιν μὲ τὴν παρουσίαν σας.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛΕΞ. Χ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΤΑΘ. Δ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Γεώργιος Χριστογιάννης

Γεννήθηκε τὸ 1931 στὰ Γιάννινα. Ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἔργασθηκε (1949—1952) στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων, ὅπου παρουσίασε τὴν ἐκπομπὴ γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ Νειάτα.

Εἰσηλθε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν ὡς Ἀκόλουθος Πρεσβείας τὸ 1958. Ὑπηρετήσε στὸ Γενικὸ Προξενεῖο Νέας Ὑόρκης (1961—1964) καὶ στὴν Πρεσβεία Λευκωσίας (1964—1967). Ἐπιτετραμμένος στὴν Πρετόρια. Τμηματάρχης Ἀμερικανικῶν Ὑποθέσεων στὴν Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Σύμβουλος Πρεσβείας στὸ Λονδίνο καὶ στὸ Κάιρο, Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Διοικητικῶν καὶ Δικαστικῶν Ὑποθέσεων στὸ ΥΠΕΞ καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου Προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀποδήμων Ἑλλήνων, Με-

ταναστεύσεως, Παλιννοστήσεως.

Ἐξέδωσε τὴν ποιητικὴ συλλογὴ «Ἀμείλικτη Γεωμετρία» καὶ δημοσίευσε ποιήματα καὶ πεζὰ σὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικὰ.

Παντρεμένος, μὲ μία κόρη καὶ δυὸ γιουὺς.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ: Χρυσὸς Σταυρὸς Γεωργίου Α', Ἀνώτερος Ταξιάρχης Τάγματος Ἀξίας τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας, διάσημα Τάγματος τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ σταυροὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1980

Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 17.4.1981

Α' ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Κύριοι Ἐταῖροι,

Συνεχίζοντας τὴν παράδοση τῆς Ἐταιρείας ὀργανώσαμε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1980 ἀξιόλογη σειρά ὀμιλιῶν, ἀπὸ ἐκεῖνες, ποὺ εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια καταξίωσαν καὶ ἐπέβαλαν αὐτὴν στὴν πρωτεύουσα καὶ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Φίλιππος Ἐμμανουήλ ἔκαμε τὴν πρώτη ὀμιλία τοῦ 1980, στίς 25 Ἰανουαρίου, μὲ θέμα: Ἡ ἔννοια τῆς παραδόσεως καὶ ἡ Ἡπειρος.

Ἡ δεύτερη ὀμιλία εἶχε τὸ θέμα: Ὁ Βαλαωρίτης καὶ ἡ Ἡπειρος στὰ πλαίσια τοῦ πανελληνίου μνημοσύνου γιὰ τὸν Ἐπτανήσιο, ἀλλὰ καὶ Ἡπειρώτη Ἐθνικὸ Ποιητὴ. Τὸ θέμα πραγματεύτηκε στίς 27 Φεβρουαρίου ὁ Καθηγητὴς τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βαγγέλης Σκουθαράς.

Τὴν τρίτη ἐπικαιρικὴ ὀμιλία ἔκαμε στίς 26 Μαρτίου ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας κ. Ἀλέξ. Χ. Μαμμόπουλος μὲ θέμα: Ἡ συμβολὴ τῆς Βορ. Ἡπέρου στὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821.

Τὴν τετάρτη ὀμιλία στίς 30 Ἀπρι-

λίου ἔκαμε ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου — Ἀρχαιολόγος κ. Φώτης Πέτσας — μὲ θέμα: Οἱ ἑλληνικὲς ἀρχαιότητες τῆς (ἐνιαίας) Ἡπέρου καὶ ἡ σύγχρονος ἀλβανικὴ Ἐπιστῆμη.

Τὴν πέμπτη ὀμιλία στίς 11 Νοεμβρίου, πρώτη τῆς περιόδου 1980—81, ἔκαμε ὁ ἱστορικὸς συγγραφέας καὶ κριτικὸς κ. Ἰωάν. Χατζηφώτης μὲ θέμα: Ἡπειῶτες κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ στοὺς Ἐθνικοὺς Ἀγῶνες, τὰ Γράμματα καὶ τὶς Τέχνες.

Τέλος, ἡ ἕκτη ὀμιλία στίς 10 Δεκεμβρίου ἔγινε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐταιρείας κ. Ἀλέξανδρο Χ. Μαμμόπουλο μὲ θέμα: Σύγχρονοι Ἡπειῶτες. Κωνσταντῖνος Φρόντζος καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐταιρείας Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν στὴν Ἡπειρο.

Καὶ ἡ σειρά τῶν ὀμιλητῶν καὶ τὰ θέματα ἦταν ἀξιώσεων, ἀνάλογα πρὸς τὴ φήμη τῆς Ἐταιρείας καὶ τῶν προκατόχων.

Παρὰ τὶς καιρικὲς, καμμιά φορὰ, ἐναντιότητες ἢ προσέλευση τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Κοινοῦ καὶ τῶν Φίλων τῆς Ἡπέρου ἦταν ἱκανοποιητικὴ.

Β' ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

Τὸ Δελτίο Πνευμ. Ἐνημερώσεως εἶναι, μετὰ τὶς Διαλέξεις, ἡ δεύτερη

(*) Συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρείας Ἀλεξ. Χ. Μαμμοπούλου.

ταυτότητα κυκλοφορίας της 'Εταιρείας πέρα από την αίθουσα της 'Αρχαιολογικής, σ' όλη την 'Ελλάδα και τὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐξελίχθη σύμφωνα μὲ τοὺς δραματισμοὺς μας. Καταβλήθηκε προσπάθεια ν' ἀνταποκριθεῖ στὶς προσδοκίες τῶν 'Αναγνωστῶν καὶ Φίλων τῆς 'Εταιρείας. 'Απ' ὅ,τι μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ εἰποῦμε ἀπὸ παντοῦ ἀκοῦμε ἐπαίνους καὶ κολακευτικὰ σχόλια. Στὴν οὐδέτερη κρίση σας, Κύριοι 'Εταῖροι ἐναπόκειται νὰ θγάλετε τὰ τελικά συμπεράσματα καὶ νὰ κάνετε ὑποδείξεις στὸ διάδοχο πιά Συμβούλιο, ὥστε ἐκεῖνο νὰ συνεχίσει τὴν προσπάθεια καὶ νὰ θελτιώσει τὰ κακῶς ἔχοντα.

Καὶ τὰ ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ 1980, ἀφιερῶματα σὲ ἐθνικὲς ἐπετεῖους, ἢ ἄλλα περιέλαβαν ἀξιόλογες μονογραφίες καὶ ἀνέκδοτες ἐργασίες ἀλλὰ καὶ λησμονημένες σελίδες ἀξινάγνωστες, πού θρήκαν ἀνταπόκριση.

Μιά πρόσθετη καινοτομία, πού θέλομε νὰ ἐπισημάνωμε εἶναι ἡ δημοσίευση ἀνεκδότων φωτογραφιῶν, πού μᾶς στέλλονται ἀπὸ παντοῦ γιὰ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς 'Ηπείρου.

'Εκφράζομε καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτῆ, πέρα τῆς ἀναγραφῆς στὴν οἰκεία θέση τοῦ Δελτίου πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς τὴν εὐγνωμοσύνη μας διότι μὲ τὴν χειρονομία καλῆς θελήσεως διασώζεται ἀνεκτίμητο ὑλικό, πού ὁ χρόνος θὰ κατέστρεφε. Εἶναι ἀπερίγραπτη ἡ συγκίνηση καὶ ἡ χαρά, πού δοκιμάζουν πολλοὶ ἀναγνώστες.

Νιώθουμε ὑποχρέωση εἰδικὰ νὰ

εὐχαριστήσουμε τὸν κ. 'Απόστ. Βερτόδουλο γιὰ τὶς ἀποστολές ἀπὸ τὸ ἀνεξάντλητο 'Αρχεῖο του.

'Η οἰκονομικὴ πορεία τοῦ Δελτίου ἀκολούθησε τὰ ἀχνάρια τοῦ 1979, ἦταν δηλαδή 1 πρὸς 2. Μὲ τὶς συνδρομὲς καὶ τὶς διαφημίσεις ἀντιμετωπίστηκε τὸ μισὸ τῆς δαπάνης τῆς ἐκδόσεως. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴν αὐξηση τῶν σελίδων τοῦ Δελτίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ στὴν αὐξηση τῶν τυπογραφικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου.

Τὸ ἔλλειμμα ἀντιμετωπίστηκε μὲ τὶς αὐτοπροαίρετες ἔκτακτες εἰσφορές, πού ἡ ἀγάπη σας καὶ τῶν χιλίων ἑπτακοσίων συνδρομητῶν κάθε μῆνα στέλλει στὴν 'Εταιρεία.

Γ' ΕΚΘΕΣΗ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟΥ

Τὸ Δ. Συμβούλιο τῆς 'Εταιρείας ἐν συμπράξει μὲ τὸ "Ἴδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν 'Ερευνῶν 'Ιωαννίνων, μὲ τὸν Συλλέκτη κ. Παν. Κολιομιχάλην, μὲ τοὺς ἀπογόνους τοῦ ἀειμνήστου Κων. Σκενδέρη ὀργάνωσε στὸ Πολεμικὸ Μουσεῖο ἀπὸ 26 μέχρι 30 Μαρτίου 1980 "Ἐκθεση Φωτογραφίας - Χαρτῶν - 'Εγγράφων - 'Εντύπων - Γραμματοσήμων ἀπὸ τὸν Αὐτονομιακὸ 'Αγῶνα τῆς Βορ. 'Ηπείρου τοῦ 1914 ΜΝΗΜΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΚΕΝΔΕΡΗ.

'Η "Ἐκθεση συγκέντρωσε πλῆθος ἐπισκεπτῶν, καὶ ἀπέσπασε σχόλια εὐνοϊκὰ γιὰ τὴν 'Εταιρεία.

Καὶ ἡ "Ἐκθεση στὸ Μουσεῖο καὶ οἱ σελίδες πού ἀφιερώνονται ἐκά-

στοτε στο χώρο και την 'Ιστορία της Βορείου 'Ηπείρου αντικατοπτρίζουν τις πάγιες θέσεις της 'Εταιρείας μπροστά στο αλυτρωτικό ζήτημα του πληθυσμού της, που χωρίς τη θέλησή του θρέθηκε εκτός των ορίων της 'Ελλάδος και που τα μειονοτικά του δικαιώματα, αποτέλεσμα του Αυτόνομιακού 'Αγώνος, φαλκιδεύονται βίβαντα από την κυριαρχούσα πλειοψηφία του αλβανικού Κράτους.

Δ' ΤΙΜΕΣ ΣΕ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ

Σε εκτέλεση υποδείξεων από αγορητές της περυσινής Γεν. Συνελεύσεως, που ήταν άλλωστε σύμφωνες και προς ένδομυχο διάθεση του Συμβουλίου, τούτο απέφασισε να τιμήσει ζώντες διακεκριμένους 'Ηπειρώτες και το έργο τους.

'Εκρινε ότι ο Κων. Φρόντζος και η 'Εταιρεία 'Ηπειρωτικών Μελετών και το έργο τους ήταν αντικείμενο πανηπειρωτικής εξάρσεως και τιμής. Προς τούτο οργάνωσε την ομιλία της 10ης Δεκεμβρίου του 1980, όπως προανέφερα, κατά την οποία έγινε η έκθεση του έργου τους και μπροστά στο 'Ακροατήριο απονεμήθηκε το Χρυσό Μετάλλιο της 'Ηπειρωτικής 'Εταιρείας στον Πρόεδρο Κων. Φρόντζο.

ΙΕ' ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Μετά την επίτυχία των πολυμύχων αγώνων της 'Εταιρείας για το Ριζάρειο Κληροδότημα, που όπως είναι γνωστό στεφανώθηκαν με την υπ' αριθμόν 994)1980 απόφαση του

'Εφετείου 'Αθηνών και που αυτή έχει σαν συνέπεια να δαδούν από τον έφετινό χρόνο 12.600.000 στην 'Ηπειρο, δέν έφησυχάσαμε.

Φέρομε στην έπιφάνεια το Κληροδότημα της περιώνυμης Ζωσιμαίας 'Αδελφότητας, που αφορά σε σκοπούς χάριν των 'Ιωαννίνων.

Το κληροδότημα, χωρίς εκτελεστές στη ροή του χρόνου, από τον περασμένο αιώνα είναι στα χέρια της Μητροπόλεως των 'Ιωαννίνων.

Και έφ' όσον η Δουλεία έσκίαζε τα ένδοξα χώματα της 'Ηπείρου το σχήμα έποπτείας από μέρος των Μητροπόλεων επάνω στη Φιλανθρωπία και την Παιδεία του Γένους ήταν και έλπίδα και έγγυση.

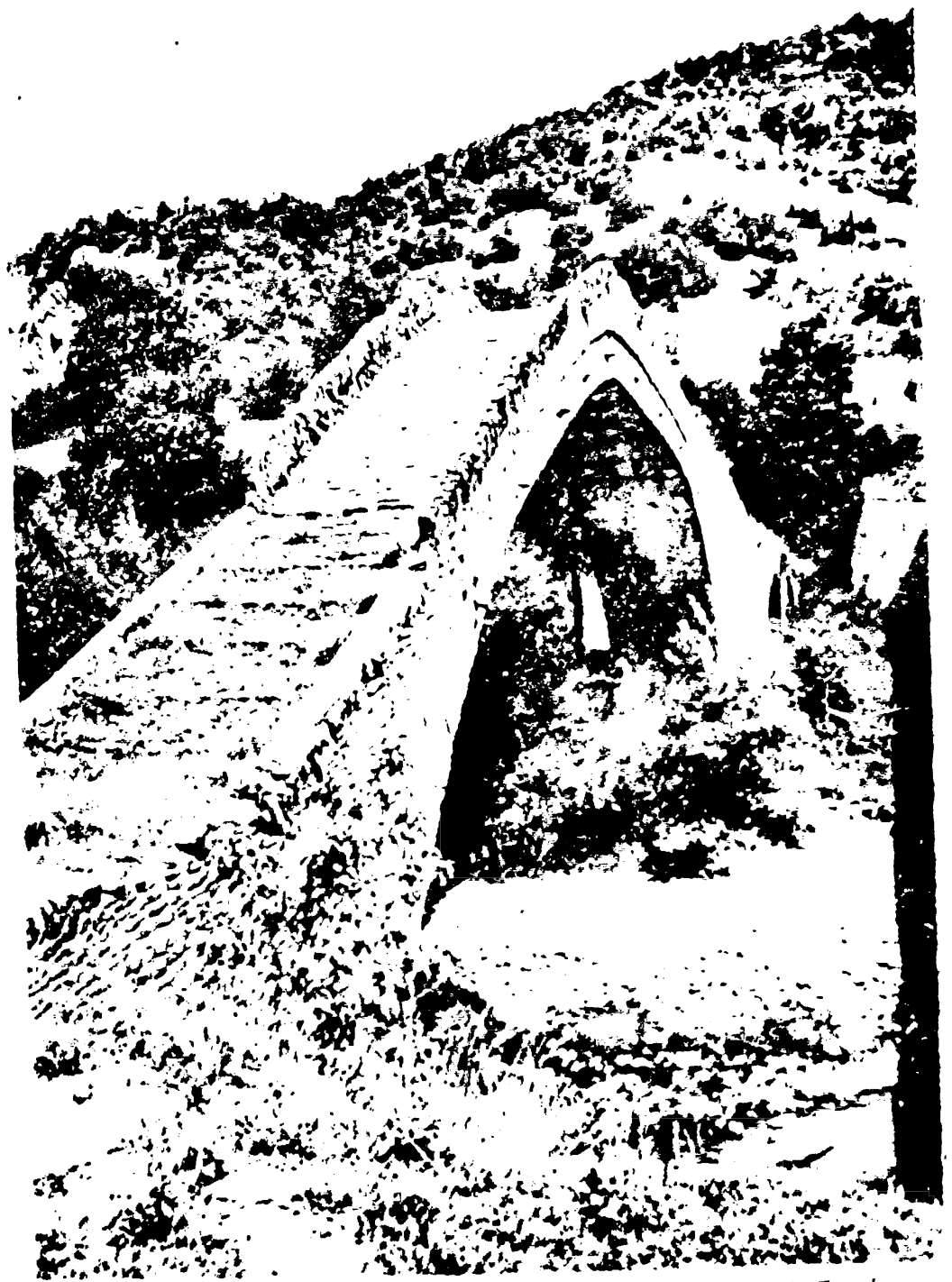
Δέν είναι δυνατόν όμως σήμερα με τις πολυσχιδείς ακτινωτές αποστολές του συγχρόνου Κοινωνικού Κράτους και της 'Ελευθέρας Αυτόδιοικήσεως, αυτού του είδους λειτουργίες να μένουν ανεξέλεγκτες στα χέρια έστω 'Εφοροεπιτροπειών πέρα του έλέγχου της Διευθύνσεως 'Εθνικών Κληροδοτημάτων του 'Υπουργείου Οικονομικών.

Καταβάλαμε σύντομες προσπάθειες το Κληροδότημα της Ζωσιμαίας 'Αδελφότητας να μπει στη φυσιολογική του κοίτη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 2039)39 κάτω από την έποπτεία της Διευθύνσεως 'Εθνικών Κληροδοτημάτων.

ΣΤ' ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

'Από τις ένεργειές μας γύρω από τα Κληροδοτήματα και τη δικαστική διαχείριση των υποθέσεων καθ'

Ἄριθ. 157. — Τὸ γεφύρι τῆς Ἰσίπιανης στὸ Ἄνατολικό Ζαγόρι.
(Ἄρχ. Ἄπ. Βερτοδούλου)

ὄλους τοὺς βαθμοὺς τῆς Δικαιοσύνης ἀνέκυψε, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε, ζήτημα νομιμοποιήσεως τῆς Ἑταιρείας ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὡς πρὸς τὴν ὑποβολὴ προσφυγῶν κλπ. Ἀμφισβητήθηκε δηλαδὴ ἂν μεταξὺ τῶν σκοπῶν τῆς Ἑταιρείας εἶναι ἡ ἐπίδειξη ἐνδιαφέροντος γιὰ τὰ Ἑπειρωτικὰ κληροδοτήματα.

Τὸ ζήτημα ἀντιμετωπίστηκε μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς πρὸς τοῦτο συγκληθείσης τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1980 Γενικῆς Συνελεύσεως, πού ἀναμόρφωσε καὶ ἐσυγχρόνισε τὸ Καταστατικὸ τῆς Ἑταιρείας καὶ σὲ ἄλλες ἀρχαῖες διατάξεις του.

Ἡ τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ μὲ τὸ ἄρθρο 2ο καὶ 3ο, ὅπου ἀναφέρεται ρητὰ μεταξὺ τῶν σκοπῶν τῆς Ἑταιρείας ἡ μέριμνά της γιὰ τὰ Ἑπειρωτικὰ Κληροδοτήματα, ὀπλίζει τὰ Συμβούλιά της γιὰ τὴν κίνηση τῶν συναφῶν μὲ τὰ κληροδοτήματα θεμάτων.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσω ἀπὸ μέρους τοῦ Δ. Συμβουλίου εὐγνώμονες εὐχαριστίες πρὸς τὸν δικηγόρο - Μέλος τῆς Ἑταιρείας κ. Φάνην Πασπαλιάρην, πού χωρὶς καμμιά ἀμοιβὴ ἀνέλαβε χάριν τῆς Ἑταιρείας τὴ διαχείριση τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐμερίμνησε γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς ὑπ' ἀρ. 3654)1980 ἀποφάσεως τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, πού ἐνέκρινε τὴν τροποποίηση.

Ὁ κ. Φάνης Πασπαλιάρης εἶναι ὁ πέμπτος συμπατριώτης δικηγόρος προστιθέμενος στοὺς κυρίους Ἀθ. Λιούμαν, Βασίλ. Ζῶγκον, Δημ. Δαβαλᾶν καὶ Ἰωάν. Παπαζάχον, πού

στέκουν ἄγρυπνοι φύλακες ἀφιλοκερδεῖς τῶν Ἑπειρωτικῶν σκοπῶν καὶ συμφερόντων.

Ζ' ΜΝΗΜΗ ΕΓΧΑΡΑΚΤΗ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Κατὰ τὸ ἔτος 1980 καὶ τὸ πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1981 διακεκριμένοι πνευματικοὶ Ἑπειῶται ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὴν παροῦσα ζωὴ καὶ ἀφήκαν ἀγαθὴ μνήμη μὲ βίον ἀξιομίμητον καὶ μὲ ἄδολον ἡπειρωτισμόν.

Ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὀργανικὰ συνδεδεμένοι σὰν ἐνεργὰ Μέλη τῆς Ἑταιρείας καὶ ἄλλοι συμπαραστάθηκαν στὸ πνευματικὸ της ἔργο παντοιοτρόπως. Ἡ μνήμη τους μένει ἐγγάρακτη στὴν Ἱστορία τῆς Ἑταιρείας καὶ βλέπει τὸ φῶς ἀπὸ τὴν Ἐπετηρίδα της.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Τ. Ν. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1889 ὁ γόνος αὐτὸς τῆς γνωστῆς Σουλιώτικης οἰκογενείας. Ἀπὸ τότε τὸ βιογραφικὸ του προκαλεῖ ἴλιγγον καὶ θὰ δώσει πολλὰ ἀφορμὰς στοὺς μελλοντικούς βιογράφους νὰ ἀναλύσουν τὴν πολυεδρική αὐτὴ προσωπικότητα. Στρατιωτικὸς, Φυσικὸς, Γεωγράφος, Μηχανικὸς, Διπλωμάτης, Ἱστορικὸς. Δεινὸς χειριστὴς τοῦ προφορικοῦ λόγου καὶ τεχνίτης τοῦ γραπτοῦ ἀφῆκε τεράστιο ἔργο. Βάσιμα τὸν θεωρῶ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀρχιτέκτονες τῆς Νεώτερης Ἑλλάδας. Προικισμένος μὲ σουλιώτικες ἀρετὲς καὶ σουλιώτικα ἐλαττώματα θὰ κριθεῖ ἀπὸ τὸ τί ἔκαμε κι ὄχι ἀπὸ τὸ τί δὲν ἔκαμε, πού τὰ τελευ-

ταία χρόνια πολλοί κατήγοροι του κατελόγισαν.

Είχα την τύχη νὰ συνεργαστῶ μαζί του καὶ νὰ ἐκτιμήσω ἀπὸ κοντὰ αὐτὴ τὴν ἐκπληκτικὴ ἀνάθρα τοῦ νεοελληνικοῦ πνεύματος, ποῦ διέχεε γύρω του πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὰ νάματα τῆς χαρισματικῆς προσωπικότητος.

Ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὲς τῆς ἀνασυστημένης τὸ 1934 Ἑπειρωτικῆς Ἑταιρείας στάθηκε κοντὰ τῆς ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του σὰν ἀγορητῆς ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, σὰν οἰκονομικὸς συμπαραστάτης - δωρητῆς.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΣΠΥΡΟΜΙΛΙΟΣ

Ἄλλο ἓνα προσφιλὲς στὴν Ἑπειρο ἱστορικὸ ὄνομα ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ μας ὁ Μίλτος Σπυρομίλιος ἀδελφὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χειμάρρας. Ἱστορικὸς ἐρευνητῆς καὶ συγγραφέας. Μαζὶ μὲ τὸν Ἄγγελο Παπακώστα μᾶς ἔδωκαν τοὺς τρεῖς τόμους τοῦ «Νέου Κουβαρά» ἱστορικὴ συγγραφὴ Ἑπειρωτικῆς ἀρχειακῆς ὕλης. Διετέλεσε καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑπειρωτικῆς Ἑταιρείας.

ΚΙΜΩΝ ΣΟΥΡΛΑΣ

Ἀπὸ τὸ πολύκλωνο δέντρο τῆς Πυρσογιαννίτικης οἰκογενείας τῶν Σουρλαίων ὁ Καθηγητῆς τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κίμων Σούρλας ἀξίον ἡπειρωτικὸ ὄνομα μεταξὺ τῶν νομικῶν κύκλων τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἑπειρωτικῆς παροικίας.

Μὲ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦσε τὸ πνευματικὸ ἔργο τῆς Ἑταιρείας

τακτικὸς ἀκροατῆς τῶν διαλέξεων τῆς.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΒΗΤΟΣ

Ἀπὸ τὸ Σμίνετσι τῆς περιφερείας Δελθίνου ὁ Μανώλης Βῆτος. Ἔσταδιοδρόμησε ὡς ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Μεταλλευτῶν. Παράλληλα ἀσχολήθηκε μὲ τὰ γράμματα καὶ συνέγραψε διάφορα μικρὰ κοινωνικῆς ὕφης βιβλία, ὅπου ἐκτυλίσσεται μιὰ θασανισμένη ζωὴ — ἡ δική του — ὑπὸ τύπον βιωμάτων Γκόρκυ, τὰ ὅποια μὲ συμπάθεια διαβάζει ὁ ἀναγνώστης. Πρόθυμος, ἀνιδιοτελὴς κι εὐγενικὸς φίλος τῆς Ἑταιρείας καὶ Μέλος μὲ τὰ μικρὰ οἰκονομικά του μέσα ἀφῆκε ἀριστημνήμη.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΟΛΙΟΣ

Χειμαρριώτης ἀπὸ τὸ Κηπαρό, καὶ ὁ Πέτρος Πόλιος ἐνεργὸ μέλος τῆς Ἑπειρωτικῆς Παροικίας τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴ δεύτερη δεκαετία τοῦ παρόντος αἰῶνος πρωτοστατώντας στὴν ἀνακίνηση Ἑπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ μάλιστα τοῦ Ἀλυτρωτικοῦ γενόμενος καὶ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς ΚΕΒΑ.

Ἦταν ἐνθουσιώδης ὑποστηρικτῆς τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀκροατῆς τακτικὸς τῶν πνευματικῶν τῆς ἐκδηλώσεων.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

Γιαννιώτης τὴν καταγωγὴ ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, πτυχιούχος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Γιώργος

Καραμάνος «πέρασε κατὰ τὸν ἀποχαιρετιστήριο τῶν συναδέλφων του, ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τῆς 35ετίας, τὴν χρυσὴ Ἐπετηρίδα τῶν προσωπικοτήτων τοῦ ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

Ἄγνός Ἡπειρώτης μὲ παιδικὴ ἀγαθότητα, μὲ κοινωνικὴ ἀπόδοση τόσο στὴν Ὑπηρεσία του, στὸν στεγαστικὸ τομέα, ὅσο καὶ μετὰ τὴν συνταξιοδότησή του, στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ διαδήλωσε τὸν Ἡπειρωτισμὸ του συντροφικὰ μὲ τὴ σύζυγό του Ἀντωνία, κόρη τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγωνιστοῦ Κων. Σκενδέρη, πάντα κοντὰ στὸ πνευματικὸ ἔργο τῆς Ἐταιρείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΛΕΟΝΤΙΟΥ

Ἀπὸ τὸ Τρίστενο τοῦ Ζαγορίου ὁ Ἐπίτιμος Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Δημήτριος Παπαλεοντίου. Εὐγενικός, ἐνθουσιώδης. Πρόθυμος, ἀσυμβίβαστος χωρὶς ἀνασχετικὰ τῆς ἡλικίας, ὀπαδὸς καθὲ φιληπειρωτικῆς κινήσεως. Ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ζαγορισίων στὸ προσκήνιο τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴ Ριζάρειο μὲ χαμόγελο καὶ αἰσιοδοξία καὶ μὲ τοὺς διαλογισμοὺς του στὴν Ἡπειρο καὶ τὸ Ζαγόρι.

Στάθηκε πρόμαχος καὶ γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς Πνευματικῆς Στέγης τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἐταιρείας αὐτὸς καὶ ἡ Ἐνωση Ζαγορισίων ὑπὸ τὴν προεδρία του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΑΛΕΞΙΟΥ

Ἐκλεκτὸς πνευματικὸς ἄνθρωπος, ὅπως ἐκλεκτοὶ πάντοτε πλαισιώνουν τὴν Ἐταιρεία, Ἰωαννίτης Ναύαρχος Δημ. Χατζηαλεξίου ἔφυγε ἀθό-

ρυθα ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ μᾶς ἄφησε τὴν εὐγενικὴ του ἀνάμνηση καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Ἐταιρεία. Ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους Ἐταίρους ἀνταποκρίθηκε πάντα πρὸς τὶς ἐκκλήσεις μας γιὰ κάθε Ἡπειρωτικὸ σκοπό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΛΗΤΑΣ

Μέλος τῆς Ἐταιρείας καὶ ὁ Ζιτσαῖος Γεωπόνος Γεώργιος Σλήτας ὑπηρέτησε στὶς ἀποκεντρωμένες Ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μὲ τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ὑψηλὴ συναίσθηση τοῦ καθήκοντος ποὺ διακρίνει τοὺς Ἡπειρωτὲς κατὰ τὰ μακρὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσιακῆς του σταδιοδρομίας. Καὶ δὲν ἦταν πολὺς καιρὸς πρὸ τοῦ θανάτου του, ποὺ εἶχε ἀναγραφεῖ στὴ στήλη τῶν Τιμητικῶν Εἰσφορῶν τῆς Ἐταιρείας, ἐκεῖ ποὺ διαιώνίζεται καθὲ εὐαγῆς διάθεση καὶ ἡ ἀγάπη κι ὁ ἐνθουσιασμός γιὰ τὰ Ἡπειρωτικὰ Ἰδεώδη. Μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦσε τὸ ἔργο τῆς Ἐταιρείας καὶ τὴν πρόοδό της.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΜΙΣΙΟΥ

Σεβαστὴ Δέσποινα, ἡ Χαρίκλεια Μισίου, ποὺ ζοῦσε τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τὴ συντροφιά ἀγαπημένων ἀδελφῶν, τοῦ Ἰατροῦ Ἰ. Τζόγια καὶ τῆς Εὐγεν. Σόμπολα περιβαλλομένη ἀπὸ πλῆθος ἀναμνήσεων ζωῆς μακρᾶς.

Γεννήθηκε στὰ Γιάννινα, ὅπου ἐκεῖ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ συμπλήρωσε τὶς σπουδές της. Ἔμαθε ταυτόχρονα τὴ Γαλλικὴ, Ἰταλικὴ καὶ Τουρκικὴ γλῶσσα. Πῆρε μαθήματα Μουσικῆς καὶ Ζωγραφικῆς. Μετὰ τὴν

ἀπελευθέρωση τῶν Ἰωαννίνων ἐπέστρεψε στήν Πατρίδα της καί ἐργάστηκε τὸ 1916 στὰ Κοινωφελῆ Σωματεῖα τῆς πόλης. Μὲ διακοπὴν στὸ διάστημα τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς τῆς Ἡπείρου τὸ 1917 ξανάρχεται στήν ἀγαπημένη γενέτειρα καί ἐργάζεται στὸ Ὀρφανοτροφεῖο Θηλέων.

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Ἰωαννίνων στήν Γερμανοϊταλική Κατοχὴ ὑπὸ τὸν Σπυρίδωνα, Πρόεδρος τοῦ Βρεφοκομικοῦ Σταθμοῦ ΠΙΚΠΑ καί τῶν Παιδοπόλεων. Ἀντιπρόσωπος τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τρέχει στὰ Νοσοκομεῖα καί τὰ συσσίτια τῶν φυλακισμένων μὲ αὐταπάρνηση καί μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς της, ὅπου τὴν ὀδηγοῦσε ὁ ἀλτρουϊσμός καί ἡ μεγάλη καρδιά της. Οἱ τρεῖς οἰκογένειες στάθηκαν πάντα κοντὰ στὸ ἔργο τῆς Ἐταιρείας.

Κύριοι Ἐταῖροι.

Μέσα στὰ καθήκοντα καί τὴν πνευματικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἐταιρείας εἶναι ἡ τέλεση αὐτοῦ τοῦ μνημυσύνου, ποῦ καθιερώσαμε σὰν θεσμό καί ἡ ἀναφορὰ στὸ ἔργο τῆς ζωῆς διακεκριμένων Ἡπειρωτῶν, εἴτε στάθηκαν κοντὰ μας, εἴτε κατὰ ποικίλους τρόπους αὐτὸ τὸ ἔργο τους ὠφέλησε τὴν Ἡπειρο καί τὸ Λαό της.

Ἡ Ἐταιρεία θὰ διατηρήσει ζωντανὴ τὴν ἀνάμνησίν τους.

Ὁ Πρόεδρος ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλει στὴ Γενικὴ Συνέλευση τὸν Ἰσολογισμό καί Ἀπολογισμό τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους

1980, κάνει συγκριτικὴ ἀνάλυση τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων τονίζοντας ὅτι ἡ Ἐταιρεία δὲν διαθέτει μονίμους πόρους, ἀλλὰ μόνο αὐτοπροαίρετες εἰσφορὲς τῶν Μελῶν καί Ἀκροατῶν τῶν Διαλέξεων της καί τῶν Κοινωνῶν τῆς δραστηριότητος αὐτῆς. Αὐτὸ ὑποχρεώνει τὰ Συμβούλια, καί συνεπῶς καί τὸ Διάδοχο Συμβούλιο, νὰ εἶναι ἐν ἐγρηγόρσει καί νὰ περισποῦν τὴν προσοχὴ τοῦ κοινοῦ μὲ εὐαγῆ καί πολιτιστικὴ δράση, ὥστε αὐτὴ νὰ βραβεύεται συνεχῶς μὲ ἔκτακτες εἰσφορὲς.

Διαβάζει τὴν Ἐκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ὁποῖαν ὑπογράφουν ὁ Ἐπίτιμος Γενικός Διευθυντής (Οἰκονομικός Ἐφορος) κ. Ὁρέστης Βακατάσης καί ὁ Ἐκπαιδευτικός Ἐπιθεωρητής κ. Γεώργιος Στεργίου.

Συνακόλουθα ὁ Πρόεδρος παρακαλεῖ τοὺς κυρίους Ἐταίρους νὰ θελήσουν νὰ ἐκφέρουν γνώμη πᾶνω στὴν Ἐκθεση τῶν Πεπραγμένων καί νὰ κάμουν ὑποδείξεις πρὸς τὸ Συμβούλιο.

Ὁ κ. ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ ἀναφέρεται σὲ δημοσιεύματα ἡμερησίων καί σὲ βιβλία καί ἐντυπώσεις ποῦ ἔγραψαν Ἕλληνες δῆθεν συγγραφεῖς, ποῦ ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀλβανία καί ποῦ ἀγνοοῦν τὴν πραγματικότητα τῆς ἐν Ἀλβανία Ἑλληνικῆς Μειονότητος.

Ὁ κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ἐπίτιμος Διευθυντής τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὑποδεικνύει πηγὲς προπορισμοῦ Ἐσόδων καί ἀναφερόμενος σὲ δημοσιεύματα τοῦ Λυκειάρχου κ. Νικ. Παπαδοπούλου συνιστᾷ

τήν έκδοτική και ἄλλη ἀξιοποίησή τους γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικό.

Ἡ κ. ΜΑΙΡΗ ΛΙΟΛΙΟΥ προσφέρεται γιὰ προσωπική σύνδεση πρὸς ἐξεύρεση πόρων τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ κ. ΝΙΚ. ΠΟΛΥΜΕΡΙΔΗΣ ζητεῖ νὰ ἐγκαταλειφθεῖ ἡ πατροπαράδοτη Ἡπειρωτικὴ σεμνότης καὶ μετριοφροσύνη καὶ νὰ ἀξιώσουν τὰ Συμβούλια τῆς Ἑταιρείας πόρους πρὸς πραγμάτωση τοῦ Πολιτιστικοῦ καὶ Ἐθνικοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ κ. ΚΩΣΤΑΣ ΖΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ἀναφέρεται στὸ Κληροδοτήμα Εὐαγγέλη καὶ Κων. Ζάππα.

Ὁ δικηγόρος κ. ΦΑΝ. ΠΑΣΠΑΛΙΑΡΗΣ εὐχαριστεῖ γιὰ τὴν ἰδιαιτέρα μνεῖα τῆς προσωπικῆς του συμβολῆς στὴν "Ἐκθεση τῶν Πεπραγμένων τονίζοντας ὅτι τίποτε περισσότερο τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πατριωτικοῦ καθήκοντος δὲν ἔκαμε. Ἀναφερόμενος στὸ ἔθνικὸ θέμα τῆς Βορ. Ἡπείρου τονίζει τὴν σημασία κειμένων, πού βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας, ὅπως τὸ πρόσφατο ἄρθρο τοῦ κ. Γ. Κουμάντου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀπερχομένου Δ. Συμβουλίου κ. Ἀλέξ. Μαμμόπουλος ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων στίς γενόμενες παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις λέγοντας πού καὶ πότε ἔκαμε τὸ Συμβούλιο ἄκαρπα διαθήματα πρὸς ἐξεύρεση πόρων καὶ εὐχαρίστησε καὶ ἐκράτησε σημείωση τῶν σωστῶν καὶ ἐπωφελῶν ὑποδείξεων.

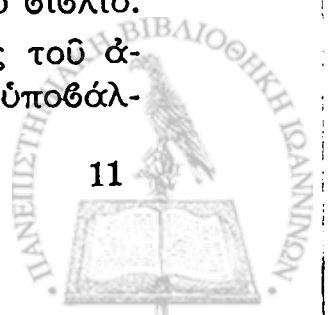
Ὁ Ἐπίτιμος Γυμνασιάρχης κ. ΣΤΑΘ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ἀπάντησε στίς σχετικὲς παρατηρήσεις τοῦ κ. Κ. Ζαμποπούλου γιὰ τὸ Ζάππειο, ἔδω-

κε ἱκανοποιητικὴ ἀπάντηση καὶ ἐξῆρε τὴν προθυμία τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν αὐτόβουλο ἐνέργειά της νὰ ἀναπροσαρμόσει σκοποὺς ἀνεφίκτους τοῦ Κληροδοτήματος. Ἐν συνεχείᾳ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ παρισταμένου κ. Α. Τσεκούρα, ὁ ὁποῖος ἐξ ἰδίων ἐμερίμνησε γιὰ τὴν πολυδάπανη ἔκδοση τοῦ βιβλίου του, πού τελικὰ ἐχάρισε στὴν Ἑταιρεία καὶ εὐχήθηκε ἄμποτε νὰ μοιάσουν κι ἄλλοι τὸν κ. Τσεκούρα, πού εἶναι τύπος συναισθηματικὸς καὶ ἀγνὸς Ἡπειρώτης καὶ τὸ ἀπέδειξε μὲ ἔργα κι ὄχι μὲ λόγια. Ἡ κριτικὴ εἶναι ἔργο εὐκόλο. Καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένη, ἀπαραίτητο στοιχεῖο καὶ συστατικὸ τοῦ πνευματικοῦ στίβου. Ἀναφαίρετο δικαίωμα στὴ Δημοκρατία. Θὰ πρέπει μάλιστα νὰ συγχαροῦμε τοὺς ἐπικριτὲς τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Τσεκούρα γιὰ τὴν ἔκφραση τῶν ἀντιθέτων ἀπόψεών τους.

Ὁ κ. ΑΛΕΞ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ ἀναφέρεται στὸ περιστατικὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου «Ἡ δικαιοσύνη στὸ Κράτος τοῦ Ἀλῆ Πασιᾶ» τοῦ μακαρίτου δικηγόρου Δημ. Ζῶτου, τὸ 1938, πού χάθηκε νέος. Κατὰ τοῦ καινοφανοῦς καὶ καινοπρεποῦς αὐτοῦ βιβλίου, πού εἶχε στοιχεῖα ἀντίθετα μὲ τίς παραδεγμένες δοξασίες γιὰ τὸν Ἀλῆ Πασιᾶ ἐξεγέρθηκε ὅλος ὁ τύπος.

Ὁ μακαρίτης Δημ. Ζῶτος ἦταν ἱκανοποιημένος, πού τὸ βιβλίο του δὲν πέρασε «ἀπαρατήρητο» πρᾶγμα πού σημαίνει θάνατο γιὰ τὸ βιβλίο.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀπερχομένου Δ. Συμβουλίου ὑποβάλλ-

λει τόν Προϋπολογισμό τοῦ ἔτους 1981. Ἐγκρίνονται ὁμοφώνως τὰ πεπραγμένα καί ὁ Προϋπολογισμός.

Προκειμένου ἡ Γεν. Συνέλευση νά προχωρήσει στό 4ο θέμα τῆς Ἡμερησίας διατάξεως, τήν ἐκλογή τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπερχομένου Συμβουλίου παραιτεῖται τῆς προεδρίας τῆς Γεν. Συνελεύσεως, παραχωρῶν τήν θέση του στόν Ἐπίτιμο Ἐφέτη κ. Γεώργιο Κορκάρη νά προεδρεύσει καί νά κάμει τίς ἀρχαιρεσίες μέ τήν ἔγκριση τῆς Συνελεύσεως. Ὁ κ. Γ. Κορκάρης ἐκάλεσε τήν κ. Ἐλένη Οἰκονομίδου ὡς Γραμματέα. Ἀκολούθησε ψηφοφορία καί ἐξελέγησαν γιά τριετῆ θητεία 1981, 1982, 1983 οἱ πᾶρα κάτω :

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΚΤΙΚΟΙ

1. Βακατάσης Ὁρέστης. 2. Δημητριάδης Ἀριστείδης. 3. Δρόσος Δημήτριος. 4. Ἐξαρχος Κώστας. 5. Κάμτσιου Αἰμιλία. 6. Λαμπρίδης Στάθης. 7. Μαμμόπουλος Ἀλέξ. 3. Μελᾶς Λεων. 9. Οἰκονομίδης Πελοπίδας.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ

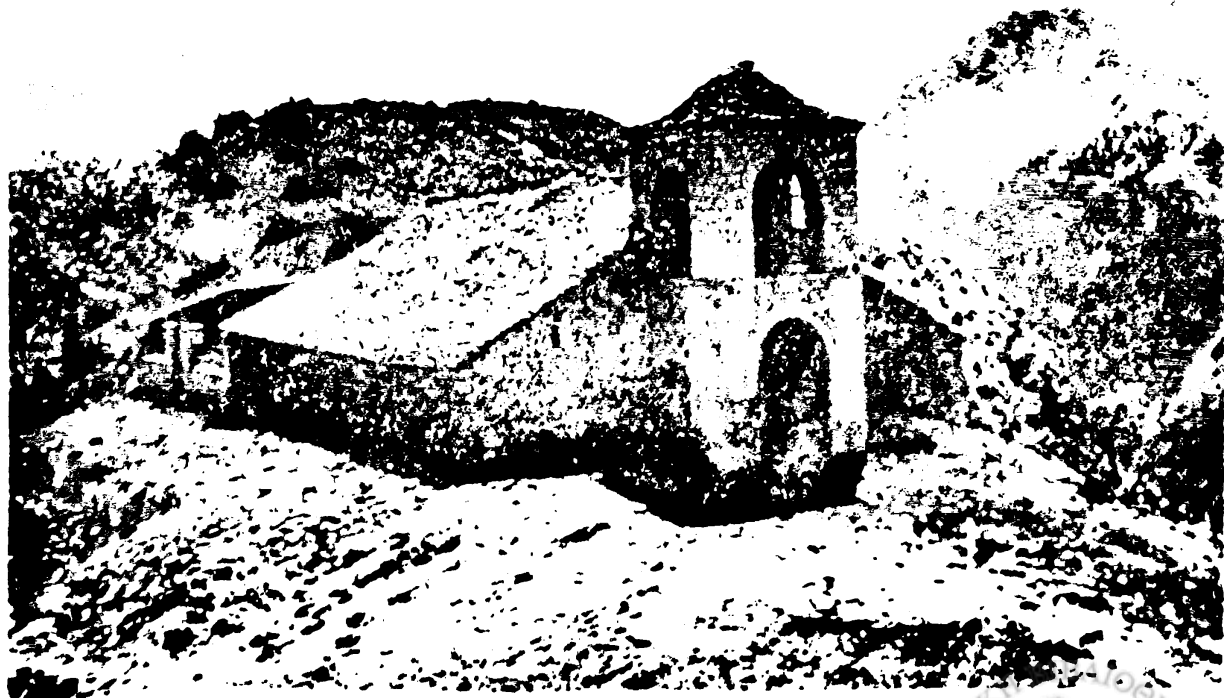
Ματσόπουλος Θεοφάνης, Παπαγεωργίου Λάμπρος, Παπαδόπουλος Νικόλ., Παπαθεοδώρου Ἀπόστ, Χαλδούπης Κων.

ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΙ)

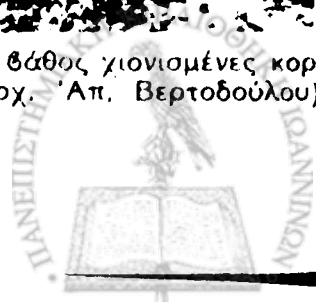
Γεώργ. Στεργίου, Γεώργ. Κούνδουρος.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ

Μάνθος Οἰκονόμου, Χρυστ. Λαμπρίδης.

Ἄριθ. 158. — Ἄι - Γιώργης Συρράκου (ὑψόμ. 1200). Στό βάθος χιονισμένες κορφές τῆς Κακαρδίτσας ὑψόμ. 2429. (Ἄρχ. Ἄπ. Βερτοδούλου)

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΑΡΑΛΗ

Ὁ Φώτης Γκιόκας ἀπὸ τὴ Δίβρη, γιὸς τοῦ καπετὰν Βαγγέλη, κόντευε νὰ σαραντίσει ὅταν πῆρε τ' ἄρματα καὶ ξεσηκώθηκε μ' ἄλλους συντοπίτες καὶ κοντοχωριανούς του νὰ φέρουν τὴ λευτεριά στὴ σκλαβωμένη τους πατρίδα.

Τὸ κλέφτικο τραγούδι π' ἀχολογοῦσε σὲ ράχες καὶ σὲ κορφοβουνια ἀπὸ τὰ παλικάρια ποὺ ἔστειλεν τὸ Ἑλληνικὸ Κομιτάτο, φλόγιζε τὶς καρδιές, καὶ τίποτε δὲ μπόρεσε νὰ ἡμερώσει τὸν πόθο τῆς λευτεριάς, ποὺ φώλιαζε, θεριὸ ἀβάσταχτο στὶς ψυχὲς τῶν ραγιάδων.

Ἐτοῦτος ὁ ξεσηκωμὸς ἦταν κάτι ἀλλιώτικο καὶ φούντωνε μέρα μὲ τὴ μέρα ὄλο καὶ περισσότερο, σὰν τὴ φωτιά στὸ λιθάδι ποὺ τὴ συνδάλιζε ὀρμητικὸς ἀγέρας. Τίποτε δὲ μπορούσε ν' ἀντισταθεῖ σὲ τοῦτον τὸν ἀνεμοστρόβιλο ποὺ κατέβαινε ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ πιὸ μακρινὰ χωριά σὰν τὸ μανιασμένο ποτάμι καὶ πλημμύριζε τοὺς κάμπους ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀπὸ ντουφέκια καὶ καπετανέους.

Αὐτὸς ὁ σίφουνας συνεπῆρε καὶ τὸ Φώτη καὶ, μήτε οἱ κλάψες τῆς γυναίκας του, ποὺ τὴν ἄφηνε πίσω του μὲ δυὸ παιδιὰ κι ἓνα λεχωνούδι στὴ σαρμανίτσα, μήτε κι ὁ φόβος γιὰ σφαγίες, ποὺ θύμιζαν οἱ γεροντότεροι, καὶ ποὺ εἶχαν γίνει στὰ πα-

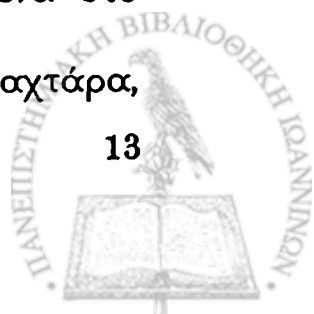
λιότερα χρόνια σὲ ἄλλους ξεσηκωμούς, δὲ μπόρεσαν νὰ τὸν κρατήσουν μακριὰ ἀπὸ τούτη τὴν τρομερὴ ἀνεμοθύελλα.

Ἄκόμα κι αὐτὴ ἡ χαροκαμένη μάνα του δὲ στάθηκε ἐμπόδιο στὴν τρανὴ του τούτη ἀπόφαση. Μέρους τώρα μπαινόβγαινε στὸ σπίτι ὄλο συλλοή, κι ὁ νοῦς της πέταγε ξελογιασμένος στὰ χρόνια ἐκεῖνα, ποὺ θόλι φαρμακερὸ τῆς Λιαπουριάς χάλασε τὸν νοικοκύρη της. Κι ὄλο ἀνοιγε καὶ κοίταγε τὴ διπλοκλειδωμένη κασέλα μὲ τ' ἀκριθὰ τ' ἄρματα ποὺ ἄφησε ὁ καπετάνιος μαζί μὲ τὴ στερνὴ του πνοή, φυλαχτό καὶ γκόλφι γιὰ τὸ ἀμούστακτο τότε παιδί του.

Κι ἓνα πρωῖνὸ καθὼς τὸ ξεσηκωμὸ εἶχε φουντώσει γιὰ καλὰ καὶ στὰ γύρω χωριά, ἡ Δέσπω τοῦ καπετὰν Βαγγέλη Γκιόκα ἀνοιξε τὴν κασέλα καὶ μὲ μιὰ φωνὴ ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὰ κατόρθα τῆς ψυχῆς της σὰν προσταγὴ καὶ κάλεσμα, ἀκούστηκε νὰ λέει:

—Πάρε, μωρὲ γιόκα μου, μὲ τὴν εὐκὴ μου, ἐτοῦτα τ' ἄρματα τοῦ πατέρα σου ποὺ τὰ φυλάω χρόνια σὰν ἅγια λείψανα! Γκουρμπάνι ἐκεῖνος. Τράβα νὰ πάρεις πίσω τὸ γαῖμα του καὶ νὰ τὰ φέρεις τιμημένα στὸ γιό σου!

Τ' ἄρπαξεν ὁ Φώτης μὲ λαχτάρια,

καθώς χρόνια τὴν περίμενε τούτην τὴν ὥρα κι ἄφησε τὴ Δίβρη γιὰ νὰ κατεβεῖ καὶ νάβρει τὸ Χειμαρριώτη Στεφάνου, ποὺ εἶχε κιόλας ἀρχίσει τὸ ντουφέκι μαζί με τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς, τὸν Τριτάκη, τὸ Λάππα καὶ τὸ Λαζαρέτο.

“Ὅλος ὁ κόσμος γιόρταζε σὰν Πασκαλιά τὸ μεγάλο τοῦτο ξεσηκωμὸ κι ἀκολούθαε τοὺς λυτρωτές του κ’ οἱ καμπάνες τῶν χωριῶν βαράγαν χαρμόсуна καθὼς στὴν Ἀνάσταση, καὶ ἄς ἦταν χειμῶνας.

Μὲ μιὰν ἀκράτητη ὄρμη αὐτοὶ οἱ ξεσηκωμένοι χάριζαν τὴ λευτεριά στὰ χωριά τοῦ Βούρκου κι ἔδιωχναν τρομαγμένο τὸν Τοῦρκο ἀπὸ τοὺς πύργους τῆς Γκιάστας, τὸ Καραλήμπεη κ’ ἐπιανε αἰχμαλώτους τοὺς ἀρχηγούς του, τὸ Φέϊζο Μωχαμέτ Ἀμπάζη καὶ Ρακὴπ Τσαρτάνη.

Μὰ ἐνῶ οἱ καμπάνες πανηγύριζαν κι ὁ κόσμος ἀνάσαινε ἐλεύθερον ἀγέρα κι ἀγκαλιάζονταν ὄχτροι καὶ φίλοι σ’ ἓνα γιορτάσι πρωτόγνωρης χαρᾶς, μαῦρα βαριά σύγνεφα πλάκωσαν ὀλοῦθε τὸν οὐρανὸ καὶ σκέπασαν τὸν ἥλιο σὰ νάχε ρθεῖ ἢ συντέλεια τοῦ κόσμου. “Ὅλα γύρω νεκρώθηκαν καὶ μιὰ παράξενη βουθαμάρα κρέμαγε ὀλοῦθε τὰ μαῦρα κρέπια τῆς σὲ πολιτεῖες καὶ χωριά!

Τοῦρκοι, Τοῦρκοι! ἀπλώθηκε μιὰ τρομαγμένη κραυγή, λές κ’ ἔβγαине ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς καὶ ἔπεφτε στοὺς κάμπους σὰ ζεματιστὸ νερὸ καὶ ἔκαιε τὰ πάντα!

“Ἐξη - ἑπτὰ χιλιάδες Τοῦρκοι ἀπὸ τὰ Γιάννινα ξεχύθηκαν ξαφνικά καὶ χύμιξαν με ἄλλους πεντακόσι-

ους Τσαμηδες ἀπὸ τοὺς “Ἁγίους Σαράντα, φουστανελοφορεμένοι ἐτούτοι, καὶ με ὄρκους στὴν Παναγιά, καμώνονταν πὼς ἦταν Χριστιανοὶ κ’ ἐρχόντουσαν νὰ βοηθήσουν γιὰ νὰ ξεπατωθεῖ ὁ ἄπιστος.

“Ὑστερα ἀπὸ τούτη τὴ μπαμπεσιά ποὺ ἦρθε καὶ θάρεσε πισώπλατα, οἱ λιγοστοὶ δικοὶ μας δὲ μπόρεσαν νὰ βαστάξουν τὰ μανιασμένα κύματα τῆς Τουρκιάς ποὺ τοὺς εἶχαν κυκλώσει καὶ με τὰ γιαταγάνια σπᾶνε τὴ σιδερένια φράχτη καὶ τράβηξαν πρὸς τὰ ψηλῶματα τῆς Δίβρης, γιὰ νὰ σωθοῦν, ὅσοι μπόρεσαν δεκατισμένοι στὴν Κέρκυρα.

Οἱ ἄλλοι, οἱ πολλοί, σύρθηκαν αἰχμάλωτοι στὰ Γιάννινα καὶ ἔρρεψαν στὰ μπουτρούμια τοῦ κάστρου.

Μετὰ ἀπὸ τοῦτο τὸ χαλασμὸ ποὺ ἔπεσε ξαφνικά σὰ θανατικὸ, τὰ χωριά κ’ οἱ πολιτεῖες ἀρχισαν ν’ ἀδειάζουν κι ὁ κόσμος τρομαγμένος ἔφευγε νὰ κρυφτεῖ στὶς σπηλιές καὶ τὰ βουνά γιὰ νὰ γλιτώσει ἀπὸ τὴ σφαγὴ ποὺ εἶχε ξαπολύσει με τόση λύσσα ὁ ἀνελέητος δυνάστης. “Ὅσοι μποροῦσαν κατηφόριζαν πρὸς τὴ θάλασσα με τίς φαμίλιες τους με τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ πέρναγαν στὴν Κέρκυρα.

Μῆνες ὀλόκληρες μες σὸ χειμῶνα ἔπεφταν οἱ Τοῦρκοι στὰ τρομαγμένα χωριά καὶ ἔκαιγαν σπίτια κ’ ἐκκλησιές, ἔσφαζαν γυναικόπαιδα κι ἄρπαζαν τὸ θιὸς χωρὶς ἔλεος κι ἀνάγκαζαν τὸν κόσμο νὰ τουρκέψει με τὴ φοβέρα καὶ τὸ λεπίδι. Τὰ λόγγα κ’ οἱ ρεματιές εἶχαν γεμίσει ἀπὸ μανάδες π’ ἀφιόνιζαν τὰ πεινασμένα παιδιὰ γιὰ νὰ μὴ κλαῖνε

καὶ τὰ θρῖσκει ὁ Τοῦρκος.

Καὶ σὰν καταλάγιασε μὲ τὸν καιρὸ καὶ ξεθύμανεν ἡ ὀργὴ τοῦ ἀντίχριστου, ἦταν μιὰ λύπησις ποὺ σοῦφερνε ἀκράτητα δάκρυα στὰ μάτια νὰ κοιτᾶς τὸν παντέρημο τοῦτο Βορειοηπειρώτικο τόπο, καθὼς τ' ἀποκαΐδια κάπνιζαν ἀκόμα κι ὀλοῦθε μαυρολογοῦσαν τὰ τζεμπέρια τῶν γυναικῶν δίπλα στὰ κατεθασμένα κεφάλια τῶν λιγοστῶν γερόντων ποὺ ἔτυχε νὰ γλιτώσουν ἀπὸ τὸ κακό. Μὰ κι ἀπὸ τοὺς ξεσηκωμένους, ὅσοι ἔλαχε νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ Τούρκικο μαχαίρι, μῆνες γυρνοῦσαν στὰ κράκουρα, ζόρκοι καὶ πεινασμένοι, ὥσπου νὰ περάσουν μὲ κανένα καΐκι στὴν Κέρκυρα.

Ἐδῶ ἔφτασε κι ὁ Φῶτης Γκιόκας μιὰ νύχτα μὲ καναδυὸ συντρόφους του. Ξέφυγε τὴ μαύρη σκλαβιά καὶ ἦρθε νὰ γνωρίσει τὴν πικρὴ προσφυγιά. Μέρησ τριγυρνοῦσε μέσα στὴν πόλι καὶ τὰ γύρω χωριά, ὅπου φαμίλιες ξεριζωμένων, μήπως κι ἀκούσει τίποτε γιὰ τοὺς δικούς του. "Ὅσο περνοῦσεν ὁ καιρὸς ἔνιωθε ὄλο καὶ περισσότερο τὴν περηφάνεια του νὰ λυγίζει καὶ τὴν ἀνέχεια μέρα μὲ τὴν ἡμέρα νὰ γίνεται ἀβάσταχτη.

Ὁ καημὸς τῶν δικῶν του, ποὺ εἶχε θρονιαστῆ μὲς στὴν καρδιά του, τὸν τριβέλιζε σὰν τὸ σαράκι καὶ μᾶρανε κάθε ἐλπίδα γυρισμοῦ στὸ καλοθύμητο χωριό του.

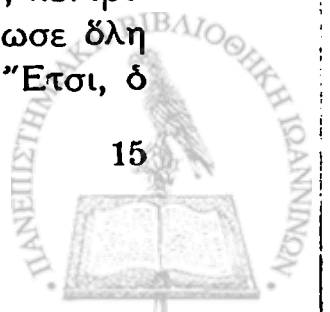
Ἀητὸς λαθωμένος φτερούγιζεν ὁ νοῦς του στ' ἀγέρωχα ἠπειρώτικα βουνὰ γιὰ νὰ κουρνιαῖ στερνὰ στὸ πατρικὸ του σπίτι ζητώντας λίγη ζεστασιά.

"Ἐτσι περνοῦσαν τὰ χρόνια κι ὁ Φῶτης δὲ μπορούσε νὰ θαστάξει τοῦτον τὸν ἀγιάτρευτο καημὸ. Καθὼς κοιτοῦσε τὴ θάλασσα ἔνιωθε νὰ τὸν ζώνει μέσα ἀπὸ τὶς γαλιφιές καὶ τὰ νάζια τῆς μὲ θαριῆς ἀλυσίδες, ποὺ τὸν κρατοῦσαν γιὰ πάντα σκλάβο τῆς.

Μήτε ὁ ἀγέρας ποὺ ρχόταν ἀπ' τ' ἀντικρινὰ βουνὰ καθαλώντας τ' ἀφρισμένα κύματα δὲ μπορούσε ν' ἀπαλύνει τὸν πόνο του καὶ νὰ τὸν λευτερώσει ἀπὸ τὸν κόμπο ποὺ τὸν ἔπνιγε στὸ λαιμὸ σὰ χταπόδι μὲ τὰ δυνατὰ πλοκάμια του.

"Ἐτσι, γιὰ νὰ λαρώσει τὸν καημὸ του ποὺ φώλιαζε μὲς στὴν καρδιά του, ξετύλιγε τὴν ἠπειρωτικὴ ἐκείνη ντυμασιά του ποὺ τὴ φύλαγε σὰν ὁ παπᾶς τὴν ἅγια τράπεζα, κ' ἔβλεπε τὴ θαριὰ φουστανέλλα του μὲ τ' ἀμέτρητα λαγγιόλια, τὸ κεντημένο τζαμαντάνι, τ' ἄσπρα τουζλούκια καὶ τ' ἄρματα τὰ γονικά. Κι ὅσο τὰ κοίταζε ἐτοῦτα ποὺ στέκονταν βουθὰ σὰν παραπονεμένα, ἔνιωθε ν' ἀντρειεύεται ἡ περηφάνεια του κ' ἤθελε νὰ τ' ἀδράξει καὶ πάλι καὶ νάβγει στὸ βουνό, ἀφήνοντας πίσω του τὴ χαμοζωὴ τὴ γεμάτη καταφρόνια. Κι ἐνῶ δέρνονταν ὁ λογισμὸς του σὲ τούτη τὴν ἀσίγαστη ἀπελπισία, ἔφτασε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα γοργόφτερη μιὰ εἶδησις, ποὺ ξύπνησε τὸν τσακισμένο ἐκεῖνο παλιὸ πόθο γιὰ τὴ λευτεριά.

Ὁ δοξασμένος Παῦλος Μελᾶς καὶ τὰ κατορθώματά του στὴ Μακεδονία, ποὺ ἔφταναν κάθε τόσο, κέντρισε τὴν ψυχὴ του καὶ φούντωσε ὅλη ἐκείνη ἡ παλιὰ λαχτάρα. "Ἐτσι, ὁ

Άριθ. 159. — Ὁ Καταρράκτης Ἰζουμέρκων στὰ Σχωραίτσανα, τὸ
χωριὸ τοῦ Μπάρμπα - Γιάννη Τσαμάκου.
(Ἄρχ. Ἄπ. Βερτοδούλου)

Φώτης Γκιόκας θρέθηκε και πάλι άρματωμένος να πολεμάει δίπλα στον Παύλο Μελά.

Δέν πέρασαν τέσσερα - πέντε χρόνια κι ό άχός του πολέμου σταμάτησε και ό άδικος χαμός του Παύλου Μελά τον έφερε και πάλι ξαρμάτωτο στην Άθήνα, όπως και πρώτα. Έρμος στην πρωτεύουσα με τον ίδιο πάντα καημό των δικών του, χωρίς καμιά έλπίδα γυρισμού στη σκλαβωμένη του πατρίδα, που την έβλεπε να λαμπερίζει νυχτόμερα μπροστά του σαν άκοίμητο καντήλι κυλούσεν ό χρόνος στη πικρή ξενιτειά.

Έτσι πέρναγε τις μέρες μαζί με τους άλλους Μακεδονομάχους στα καφενεία της Όμόνοιας με την άνεχεια συντροφιά και καρτερώντας κάποια καλή είδηση από τη φαμίλια του.

Τά χρόνια είχαν αρχίσει λίγο - λίγο να σιγοτρώνε τη λεβεντιά του μαζί με τη φτώχεια, και τις συμφορές, που είχαν σωριάσει στην πλάτη του οί δύσκολοι καιροί. Για να μπορέσει νάχει τό καθημερινό του, με τη βοήθεια κάποιου Ήπειρώτη μπήκε φύλακας στις γραμμές του σιδηρόδρομου, κάπου σε μιá διασταύρωση στον Ποδονίφτη. Έκεί σε μιá ξύλινη μπαράγκα έμεινε χρόνια περιμένοντας τό τραίνο που έρχονταν και έφευγε και ταξίδευε κι αυτός μαζί του, πάντα τό ίδιο ταξίδι που τον έφερνε προσκυνητή στη μακρινή τη Δίβρη.

Ξένος έδω και έρημος με συντροφιά και παρηγοριά πάντα τά τιμημένα πατρογονικά άρματα καρτέ-

ραγε κάποια μέρα, που θα ρχόταν σαν Πασχαλιά και θα γύριζε πίσω στο πατρικό του σπίτι και θα τά κρέμαγε γκόλφι κι άγιασμένο χαϊμαλι στο γιό του!

Τί κι αν περνούσαν τά χρόνια κ' ήμέρα αυτή άργοϋσε να φανεί; Έκείνος την περιέμενε κι άκουε μιá μυστική φωνούλα που έβγαине από τη βασανισμένη του ψυχή που του λεγε πως θάρθει με μυρτιές και βάγια και που θα διαλαλούσαν τον έρχομό της χαρμόсуна οί καμπάνες κι ό άχός τους θα σκέπαζεν όλη την πλάση σε μιá πρωτόφαντη Άνάσταση!

Και νά, κάποιο χινοπωριάτικο πρωϊνό τραντάχτηκε ή Άθήνα από μιá άσυνήθιστη όχλαβοή, που άπλώθηκεν όλοϋθε σαν άντάρα σε πολιτείες και χωριά! Οί νέοι άνθρωποι έτρεχαν στις στρατώνες για να ντυθούν, έπαιρναν όπλα κι άπ' άκρη σ' άκρη δέν άκουες παρά: Πόλεμος! Πόλεμος!

Κι ήταν άλήθεια πως τον καρτερούσε τουτον τον πόλεμο όλος ό λαός σαν χρέος προς τους άλύτρωτους άδερφούς του.

Στό άκουσμα τουτο ή ψυχή του Φώτη αναγάλλιασε και καθώς μέρα με την ήμέρα έφταναν χαρούμενες είδήσεις άπ' τη Μανωλιάσα και τό Μπιζάνι, πίστεψε πιά, πως είχε ρθει ή εύλογημένη εκείνη ώρα που θα γύριζε στο χωριό του.

Άποκομμένος χρόνια άπ' τον κόσμο, κλεισμένος στο καλύβι του στον Ποδονίφτη, άρχισε τώρα ν' άναζητάει τους παλιούς του φίλους και άγωνιστές και κατέβαινε σής

‘Ομόνοιας τὰ καφενεῖα, ὅταν μποροῦσε, γιὰ νὰ μάθει τί γράφανε οἱ ἔφημερίδες κι ἂν πέσανε τὰ Γιάννινα.

Μὲ τὴ λαχτάρα αὐτῆς τῆς προσδοκίας, πού μὲ τὸν καιρὸ γινόταν ὄλο καὶ πιὸ μεγάλη, σὰν γύριζε τὸ βραδάκι στὸ φτωχικό του, γεμᾶτος ἐλπίδες, πού τις συνδαύλιζαν οἱ εἰδήσεις πούρχονταν ἀπ’ τὸ μέτωπο, ἐδῶ στὸ καλυθάκι του, μὲ τὸ λιγοστὸ φῶς τῆς λάμπας, ξεδίπλωνε τ’ ἄρματά του πού τ’ ἄρχε κρυμμένα στὸ σεντούκι του κι ἄρχιζε μαζί τους μιὰ μυστικὴ κουβέντα.

Καὶ τὰ τραγούδαγε πότε - πότε ὁ Φώτης ἐτοῦτα τ’ ἄρματα, γεμᾶτος στοργὴ καὶ καμάρι, σὰν τὴ μάνα τὸν κανακάρη της. Πολλές φορές ἀπλωνε στὸ φτωχικὸ κρεβάτι του τὴν ὀμορφὴ ντυμασιά, φόραγε τ’ ὀλοκέντητο τσαμαντάνι ὄλο περφάνεια κ’ ἔβλεπε τὸν ἑαυτὸ του ἄρματωμένο ὅπως τότε, πού ξεκίνησε σὲ κείνο τὸ μεγάλο ξεσηκωμό.

Τί κι ἂν τὰ χρόνια τώρα εἶχαν γκριμπιάσει τὸ λεβέντικο κορμί του;

Μὲ τούτην τὴν ἔγνοια καὶ τὸν καημὸ καρτεροῦσε νὰ πέσουν τὰ Γιάννινα γιὰ νὰ ξεκινήσει γιὰ τὸ χωριό του κ’ οἱ μέρες τοῦ φαινόταν σματημένες κ’ οἱ νύχτες ἀξημέρωτες.

Μὰ ἕνα ἀπόβραδο καθὼς κατέβηκε κάτω στὴν πόλη θρῆκε τοὺς πατριῶτες του σὲ γλεντοκόπι κι ὄλο τὸ καφενεῖο θοοῖζε ἀπ’ τις φωνές καὶ τ’ ἀπανωτὰ κεράσματα!

‘Ο Σπυρομήλιος ἀπὸ τὴ Χειμάρρα μὲ τὰ παλικάρια του εἶχε περάσει στ’ ἅγια Βορειοηπειρώτικα χῶ-

ματα! ‘Ο σκλαβωμένος λαὸς πανηγύριζε τὴ λευτεριά του!

Ἡ εἶδηση αὐτὴ ἀναστάτωσε τὸ Φῶτη καὶ σὰν γύρισε στὸ φτωχικὸ του ἄρχισε νὰ τοιμάζεται γιὰ τὸ μεγάλο ταξίδι, πού μιὰ ὀλόκληρη ζωὴ τὸ περίμενε.

Τί κι ἂν δὲν εἶχαν πέσει ἀκόμα τὰ Γιάννινα. ‘Ο τόπος εἶχε λευτερωθεῖ καθὼς γράφαν οἱ ἔφημερίδες καὶ ἔπλεε ὄλος στὸ γαλαζόλευκο χρῶμα ἀπὸ τις σημαῖες κ’ οἱ καμπάνες διαλαλοῦσαν ὡς τὰ πέρατα τὴ μεγάλη τούτη Πασκαλιά πού εἶχε ρθεῖ μὲ τις πρῶτες μέρες τοῦ Νοέμβρη. Ξέφρενος ὁ λαὸς πανηγύριζε καὶ δὲν πίστευε σὲ τοῦτο τὸ θαῦμα καὶ νόμιζε πὼς θρίσκειται σὲ ὑπνοφαντασιὰ σὰν ἔβλεπε νὰ ζωντανεύει, ἔτσι ξαφνικά, τ’ ὄνειρο τῶν σκλαβωμένων.

“Ἐτσι, ἕνα πρωτὶ ὁ Φώτης Γκιόκας, μὴ μπορώντας ἄλλο νὰ περιμένει, ἄφησε τὸ φτωχικὸ του στὸν Ποδονίφτη, πού εἶχε ζήσει μιὰν ὀλόκληρη ζωὴ, πασίχαρος καὶ γεμᾶτος ἐλπίδες μ’ ἕνα μποξά στη γέρικη πλάτη του, πού ἦταν τυλιγμένα τ’ ἀκριβὰ ἄρματά του καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴ Δίβρη.

Σὰν ἔφτασε στὴν Κέρκυρα κι ἀντίκρουσε ἀπέναντι τὰ Ἑπειρώτικα θουνά, ἔνιωσε μέσα στὰ σωθικά του νὰ φουρτουλάει μιὰ λαχτάρα π’ ἀνέβλυζε ἀκράτητα δάκρυα στὰ μάτια.

Αὐτὰ τὰ ἀγέρωχα θουνά πού τ’ ἔβλεπε στὴν ξενιτιά στὸν ὕπνο καὶ στὸ ξύπνιο του, παρηγοριὰ κ’ ἐλπίδα, ἀπλωναν τώρα τὰ στοργικά τους χέρια καὶ τὸν ἀγκάλιαζαν σὰν

ἀγαπημένο ἀδερφό.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Φώτης μ' ἕνα καΐκι πού ἔφερνε κι ἄλλους κυνηγημένους ἀπὸ τὸ Λυκούρσι καὶ τὰ χωριὰ τοῦ Βούρκου ἔφτασε στοὺς στοὺς Ἅγιους Σαράντα. Ὅλα μὲς στὸ καΐκι μιλοῦσαν γιὰ τὸ Σπυρομήλιο κι ἀνυπομονοῦσαν ὁ καθένας νὰ φτάσει στὸ χωριό του καὶ νὰ πανηγυρίσει τὸ ἀνεπάντεχο καλὸ πού ἦρθε τόσο ξαφνικά, σὰν ὀλόλαμπος ἥλιος πού σκόρπισε τὰ μαῦρα σύγνεφα τῆς πολύχρονης σκλαβιάς.

Μόλις πάτησε τὸ πόδι του στὴ στεργιά, ἔριξε τὸ μποξὰ στὴ πλάτη του καὶ πῆρε τὸν ἀνήφορο γιὰ τὴ Δίβρη. Ὁ μακρινὸς δρόμος δὲν τὸν ἐκούραζε κι ἔνιωθε τὰ πόδια του ἀνάλαφρα ν' ἀνηφορίζουν τὰ γνώριμα μονοπάτια ἀνάμεσα ἀπὸ λαγκαδιές καὶ πυκνὰ δάση.

Στὸ κάθε του βῆμα πού ἀντηχοῦσε στὸν ἔρημο δρόμο ἔνιωθε τὴν καρδιά του νὰ σπαρταράει καθὼς ἀγκάλιαζε μὲ τὴ σκέψη του ἕναν ἕνα τοὺς δικούς του, πού τὸν καλωσόριζαν. Ὅσο πλησίαζε πρὸς τὸ χωριό, ἔβλεπε ὀλοζώντανο τὸ σπίτι του νὰ ὀρθώνεται μπροστά του σὰν ἀγιασμένο κόνισμα καὶ ἐκκλησιά.

Περπάτησε λίγο κ' οἱ πρῶτες φράχτες καὶ τὰ πεζούλια στὰ γρασίδια καὶ στοὺς κήπους μαρτυροῦσαν πὼς εἶχε φτάσει στὸ χωριό. Σὲ λίγο ἀντίκρισε τὰ πρῶτα σπίτια. Εἶχε ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζει. Ἄραιοι πού καὶ πού οἱ διαβάτες περνοῦσαν ἀδιάφοροι κ' οἱ νοικοκυρὲς μπαϊνόθγαιναν στίς αὐλόπορτες καὶ συμμάζευαν τὰ ζωντανά.

Μιά παράξενη ἡσυχία ἀπλωνότανε ὀλοῦθε καὶ δὲν ἀκούγονταν τί-

ποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ κουδούνια, τοὺς κύπρους καὶ τὰ θελάσματα τῶν μικρῶν ἀρνιῶν καὶ κατσικιῶν ἀπὸ τοὺς τσάρκους καθὼς ἄκουγαν τὰ γιδοπρόβατα νὰ μπαίνουν στίς αὐλόπορτες.

Ὁ Φώτης στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμή, κι ἀνάσαινε. Ἐνιωθε τὸ γνώριμο ἀέρα τοῦ χωριοῦ καὶ ξαφνικά ἕνας παράξενος φόβος ἄρχισε νὰ τὸν κυριεύει, κάτι σὰν κακὸ προαίσθημα καὶ ἀνεξήγητο. Προχώρησε δυὸ τρία βήματα καὶ πάλι κοντοστάθηκε.

Μπροστά του τώρα ξανοίγονταν τὸ σοκάκι πού σταματοῦσε στὸ σπίτι του.

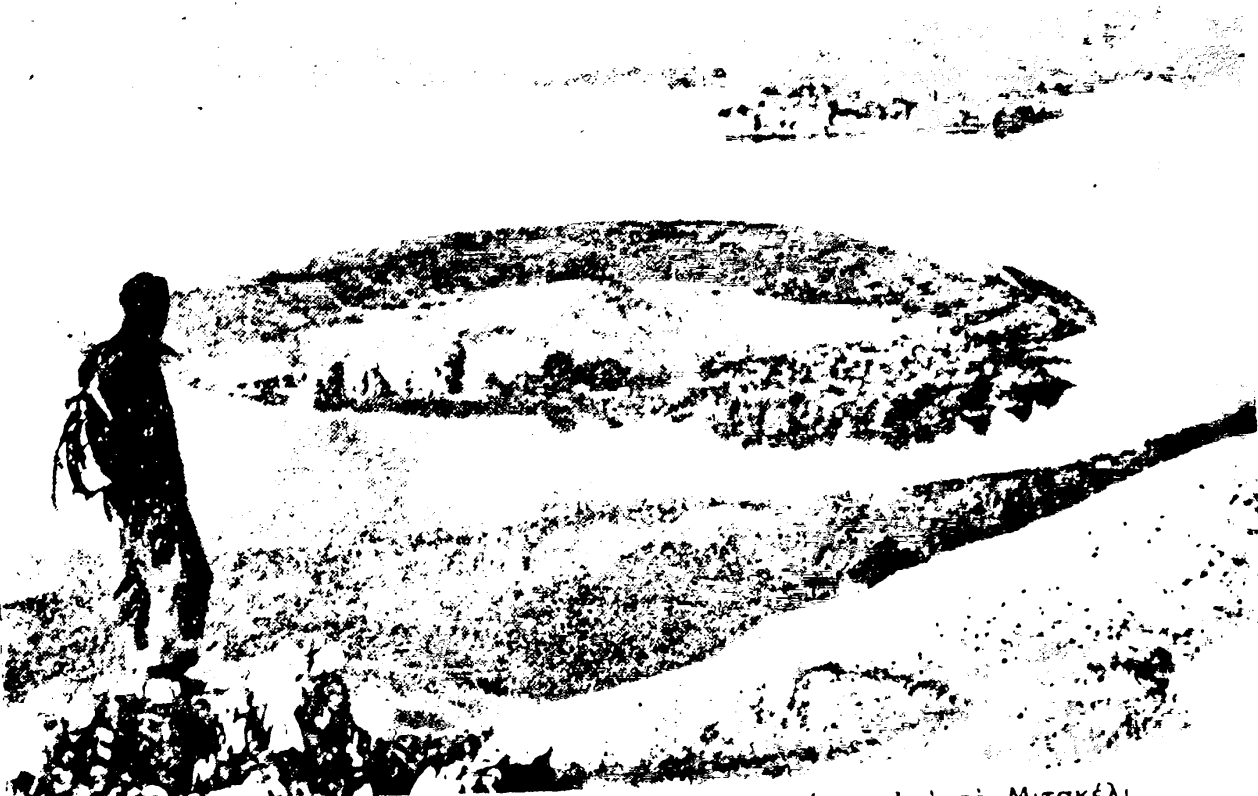
Περπατοῦσε ἀργὰ σὰν κάτι νὰ τὸν κρατοῦσε κι ἔνιωθε τώρα ὅσο πλησίαζε στὸ σπίτι ἀδύναμα τὰ πόδια του κι ἀφόρητα βαρὺ τὸν ἀκριβὸ μποξὰ του, πού ἔφερνε στὴν κάμπουριασμένη του πλάτη. Κοίταξε γύρω του σὰν φοβισμένος γιὰ λίγο καὶ σταμάτησε κοντὰ στὸ σπίτι του.

Μπροστά του ἔχασκαν δυὸ ἀδειανὰ παράθυρα κ' οἱ μαυρισμένοι τοῖχοι ὀρθώνονταν γεμάτοι θλίψη! Μέσα ἀπ' τὴν ὀρθάνοιχτη πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μιὰ ἀγριοσυκιὰ ἄφηνε τὰ κλωνάρια τῆς νὰ σκιάζουν τὸ χορταριασμένο κατώφλι, θλιβερὰ ἔξαφτέρυγα πού σχεδίαζαν ὀλόγουρά τους μαῦρες φιγοῦρες!

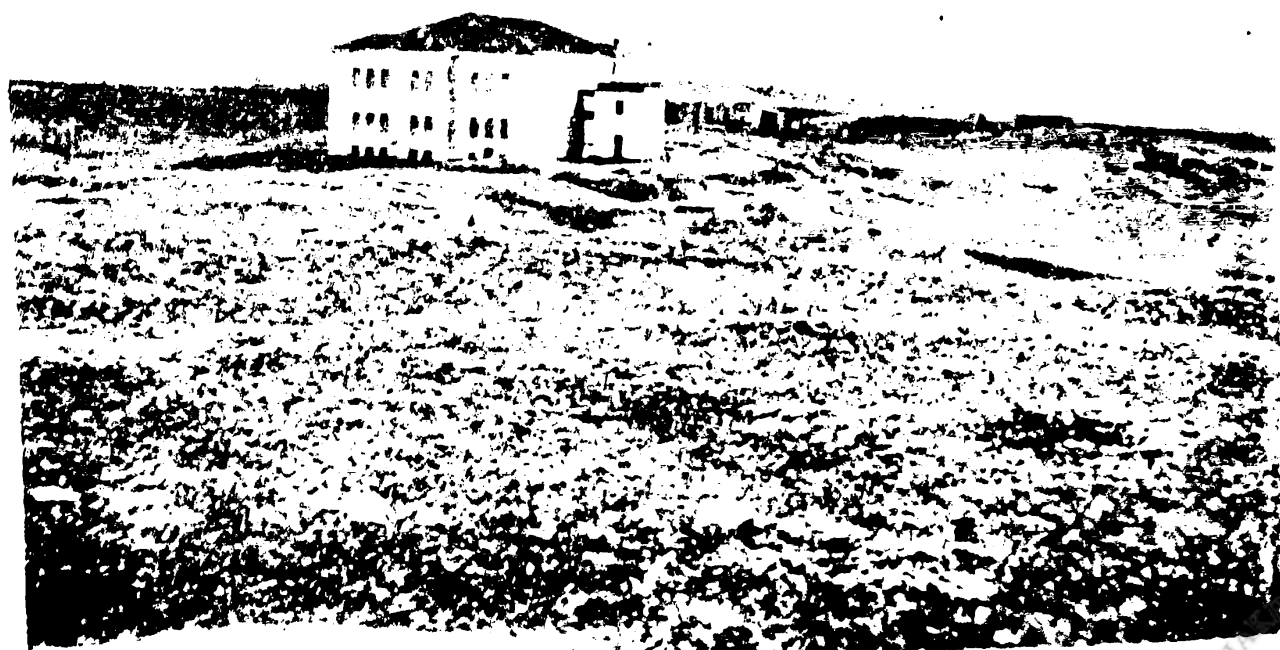
Ὁ Φώτης στάθηκε καὶ κοίταξε σὰν ἀποσβολωμένος. Μιά δαγκωνιά ἔνιωσε στὴν καρδιά του, λὲς καὶ τὴν τρύπαγε σουβλερὸ λεπίδι! Καθὼς κοίταγε τὸ ρημαγμένο σπίτι ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ σὰ νὰ ζητοῦσε βοήθεια καὶ σωριάστηκε καταμεσῆς τοῦ δρόμου...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΛΗΣ

Ἄριθ. 160. — Μιά ἀνεπανάληπτη ἄποψη τῶν Ἰωαννίνων ἀπὸ τὸ Μισκέλι.
(Ἄρχ. Ἀπ. Βερτοδούλου)

Ἄριθ. 161. — Τὸ Ὀρφανοτροφεῖο Θελέων στὰ Γιάννινα. 1930.
Ποῦ θρῖσκεται σήμερα;
(Ἄρχ. Δημ. Πέρτσαλη)

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΤΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ ΝΑ ΥΠΑΧΘΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕ ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ Ν. 2039)1939

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

1.3.1980

Π ρ ο ς

Τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν Διεύ-
θυνση Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων

Ἐ ν τ α ὕ θ α

ΘΕΜΑ : Ἀποστέλλεται ἀντίγραφο
τῆς διαθήκης τῆς Ἀδελφότητος
Ζωσιμάδων καὶ ὑποβάλλεται πα-
ράκληση γιὰ περαιτέρω ἐνέρ-
γειες μὲ σκοπὸ νὰ ὑπαχθῆ τὸ κλη-
ροδότημα τῶν Ζωσιμάδων στὸ
νόμο 2039)1939 ὑπὸ τὴν ἐποπτεία
σας καὶ τὴ λειτουργία του κατὰ
τὸν τρόπο λειτουργίας τῶν ἄλ-
λων κληροδοτημάτων».

Μὲ ἀπορία καὶ ἔκπληξη πληρο-
φορηθήκαμε ὅτι τὸ κληροδότημα
τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐεργετῶν
Ζωσιμάδων δὲν θρῖσκεται ὑπὸ τὴν
ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχό σας καὶ
ἐξαιτίας αὐτῆς δὲν ἔχετε τὴ διαθήκη αὐ-
τῶν.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴ διαπίστωση αὐτὴ
φροντίσαμε νὰ θροῦμε τὴ διαθήκη.
Τὴ θρήκαμε καὶ ἤθη θρῖσκόμεστε
στὴν εὐχάριστη θέση νὰ ἐφοδιάσου-
με τὴν Ὑπηρεσία σας μὲ τὸ σχετικὸ
ἀντίγραφον.

Ἡ διαθήκη αὐτὴ, ὅπως θὰ ἰδῆτε,
εἶναι φτιασμένη στὴ Μόσχα τὸ 1841
καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο

Νικ. Ζωσιμᾶ, τὸν μόνον ἐπιζῶντα ἀ-
πὸ τοὺς 6 ἀδελφοὺς καὶ ἐνεργοῦντα
γιὰ λογαριασμὸ ὄλων, οἱ ὁποῖοι, ἄς
σημειωθῆ, εἶχαν μείνει ἄγαμοι γιὰ
νὰ διαθέσουν ὅλη τὴν κολοσιαία
περιουσία τους μὲ σκοπὸ νὰ ὠφε-
λήσουν τὸ Ἔθνος.

Μένει τώρα ὁ χειρισμὸς τοῦ ὄλου
θέματος.

Ἡ ἀναφερομένη διαθήκη παρου-
σιάζει πολὺ μεγάλο ἐνδιαφέρον. Τὰ
ἀρχικὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ
Κληροδοτήματος ἦταν πολὺ μεγά-
λα. Ἦταν κατατεθειμένα κεφάλαια
σὲ ρωσικὴ τράπεζα, ὑπολογιζόμε-
να σὲ τρία καὶ μισὰ ἑκατ. δρχ. τό-
τε, πού ἰσοδυναμοῦν σήμερα μὲ δε-
κάδες δισεκατομμύρια δρχ. Αὐτά,
φυσικά, ἐξανεμίστηκαν ἐκτὸς ἀπὸ
ὠρισμένα ποσά, πού διατέθηκαν γιὰ
τὴν ἀγορὰ 611 μετοχῶν τῆς Ἐθν.
Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Αὐτὲς οἱ μετοχὲς εἶχαν μετουσιω-
θῆ σύμφωνα μὲ ἓνα ἔγκυρο δημο-
σίευμα τοῦ Γιαννιώτη δικηγόρου κ.
Β. Γιαννάκου στὸν Ἡπειρωτικὸ Τύ-
πο τὸ 1978 σὲ 25.766 μετοχὲς τῆς
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος,
8910 μετοχὲς τῆς Ἐθνικῆς Κτηματι-
κῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ 651
τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οἱ κοι-
νωφελεῖς σκοποὶ του σύμφωνα μὲ

τὸ θέλημα τοῦ διαθέτη εἶναι ἀρκετοὶ καὶ ἔχουν ὀρισθῆ γιὰ τὴν ὠφέλεια τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων. Ἐκτελεστές τῆς διαθήκης μὲ τὰ 39 ἄρθρα εἶχαν ὀρισθῆ τρία ἐξέχοντα πρόσωπα ποὺ διέμεναν στὴ Μόσχα. Τὸ μειονέκτημα τῆς διαθήκης εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόβλεψη γιὰ τοὺς διαδόχους τῶν πρώτων ἐκτελεστῶν. Ἔτσι, μιὰ διαθήκη καὶ ἓνα μεγάλο κληροδότημα ἔμειναν στὸ κενὸ καὶ τὸ Κληροδότημα τελικὰ περιῆλθε στὴ διαχείριση τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων. Πῶς ἔγινε αὐτὸ κανένας δὲν γνωρίζει. Γνωστές τῆς ὄλης ὑποθέσεως εἶναι μόνο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Μητροπολιτὴ τῶν Ἰωαννίνων.

Γι' αὐτὸ σὰς παρακαλοῦμε θερμὰ ὅπως, ἀφοῦ ἐπιληφθῆτε μὲ τὸ σπουδαῖο αὐτὸ θέμα, ἐνεργώντας τὰ δέοντα, κατατοπίσετε καὶ ἐμᾶς γιὰ νὰ ἐνημερώσουμε μὲ τὴ σειρά μας τοῦ συμπατριῶτες μας.

Μὲ τιμὴ

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞ. Χ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΣΤΑΘΗΣ Δ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

4.7.1980

Π ρ ὀ ς

Τὴν Ἑπιρωτικὴ Ἐταιρεία, Μαυρομιχάλη 7,

Ἐ ν τ α ὕ θ α

ΘΕΜΑ: Πληροφορίες σχετικὲς μὲ τὸ κληροδότημα Ν. Π. Ζωσιμᾶ.

ΣΧΕΤ.: (α) Ἐγγραφὸ σας 781)1.3.1980

1980

(β) Ἐγγραφὸ σας 792)27.3.

22

(γ) Ἐγγραφὸ Μητροπ. Ἰωαννίνων 154)26.6.1980.

Ἐπειτα ἀπὸ τὰ σχετικὰ (α) καὶ (β), ἀναφορικὰ μὲ τὸ ἀνωτέρω θέμα, σὰς διαβιβάζουμε σὲ φωτοαντίγραφο τὸ σχετικὸ (γ), γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖτε.

Μὲ Ε.Υ.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ α.α.

Ν. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

26.6.1980

Π ρ ὀ ς

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν Γενικὴν Δ)νσιν Φορολογίας καὶ Δ.Π. Δ)νσιν 14ην - Ἐκκαθάρισιν Ἐθνικ. Κληροδοτημάτων

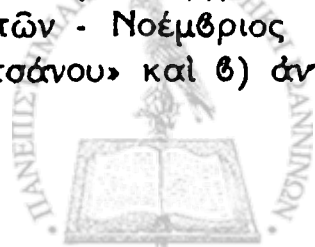
Ἀρμόδιον κ. Χριστόπουλον

Ἀ θ ἡ ν α ς

ΘΕΜΑ: «Πληροφορίαι διὰ τὸ κληροδότημα Ν. Π. Ζωσιμᾶ».

ΣΧΕΤ.: Ἐγγραφὸ σας Ε. 4034)91)29.4.1980

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἀνω ἔγγραφο σας καὶ δίδοντες κατὰ τὸ δυνατόν ἀπάντησιν εἰς τὰ ὅσα ἀναφέρει τὸ ὑπ' ἀριθ. 781)1.3.1980 ἔγγραφο τῆς εἰς Ἀθήνας Ἑπιρωτικῆς Ἐταιρείας σὰς ἀποστέλλομεν: α) Ἀντίτυπον τῆς διαθήκης Νικολάου Ζωσιμᾶ ἐκ τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τοῦ κυρίου κειμένου τῆς, ἄξια προσοχῆς εἶναι ὁ πρόλογος (σελ. 3-12) καὶ ἡ Μετάφρασι ἐκ τῆς Ρωσικῆς Διαλέκτου ἀποφάσεως τοῦ 2ου ἐν Μόσχᾳ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου (σελ. 69-78). Ἡ Διαθήκη ἔχει δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸν Ε' τόμον Ἀρχεῖα Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν - Νοέμβριος 1930 ὑπὸ Κ. Ζαβιτσάνου» καὶ β) ἀντίτυ-

πον τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ἐκκλησι-
ῶν καὶ Ἀγαθοεργῶν Καταστημά-
των Ἰωαννίνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὁ-
ποίου ἀσκεῖται ἡ Διοίκησις καὶ Δια-
χειρίσις τῶν περιουσιῶν — ἐν αἷς
καὶ τῆς τοῦ Ν. Ζωσιμᾶ — τῶν ἐπὶ
Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν
Κοινοτήτων Ἰωαννίνων.

Ἀρχῆθεν σημειοῦμεν, ὅτι κατ' ἄρ-
θρον 113 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 2039)1939
ἔλαι αἱ ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χρι-
στιανικαὶ Κοινότητες διελύθησαν
καὶ ὑπήχθησαν εἰς τὰς διατάξεις
τοῦ ρηθέντος Α.Ν. ἐκτὸς τῆς πόλε-
ως Ἰωαννίνων διὰ τὴν ὁποίαν ἴσχυ-
σεν καὶ ἰσχύει ὁ ἄνω Κανονισμός.

Ἐξιστοροῦντες, ἐν πάσῃ δυνατῇ
συντομίᾳ, τὰ τοῦ Κληροδοτήματος
Νικολάου Ζωσιμᾶ, σᾶς γνωρίζομεν
τὰ ἑξῆς:

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἐται-
ρείας ὑποστηριζόμενον περὶ κεφα-
λαίων κατατεθημένων σὲ Ρωσικὴ
Τράπεζα 3,5 ἑκατομμυρίων δραχ-
μῶν πού ἰσοδυναμοῦν σήμερον σὲ
δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμῶν,
ἂν δὲν εἶναι φαντασιώσεις κατὰ τὸ
πλείστον, καὶ πάλιν δὲν ἔχουν πρα-
κτικὴν ἀξίαν διότι τὰ περιουσιακὰ
στοιχεῖα τὰ εὐρεθέντα εἰς Ρωσίαν
ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Αου Παγκο-
σμίου Πολέμου ἐξηνεμίσθησαν, ἢ
δὲ ἀντίδρασις τῆς Ἐφοροεπιτρο-
πείας τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστη-
μάτων (ἀπόφασις 997)14.1.1915),
ἔπεσεν εἰς τὸ κενόν.

Εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία τῶν Ἀ-
γαθοεργῶν Καταστημάτων ὑπάρχει
ἡ ἀπόφασις τοῦ Θεσαυροφυλακείου Πε-
λοποννήσου καὶ Δημαρχίας Νίζνης
- λογ. Κεφαλαίου «Διὰ τὰ ὀφειλό-

μενα ἐκ κληροδοτημάτων Διαφόρων
Εὐεργετῶν ρούθλια ἀργυρᾶ 564.264
ἀναγόμενα ἐνδεικτικῶς εἰς μίαν
δραχμὴν». Σημειοῦμεν ὅτι τὸ 1915
κάθε ρούθλι εἶχε 2,64 δρχ. καὶ ἐκ
τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως ἡ τιμὴ
εἶχεν ὑποβιβασθῆ σὲ 2,10 δρχ. Ἀπὸ
κατάστασιν τέλος «Περιουσία εὐρε-
θεῖσα μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Μα-
καρίτου Νικολάου Ζωσιμᾶ» ἀπὸ 31.
12.1851 φέρουσιν τὰς ὑπογραφὰς
τῶν ἐκτελεστῶν τὸ σύνολον φέρεται
ὡς ἀξίας 319.867,24 ἀργυρῶν ρου-
θλίων.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ ὑπαγόμε-
νον εἰς τὰ Ἐλέη ἢ Ἀγαθοεργὰ Κα-
ταστήματα Ἰωαννίνων Κληροδοτή-
μα Ν. Π. Ζωσιμᾶ εἶχε 611 Μετοχὰς
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ὁποί-
ων τὰς 500 ζῶν ὁ διαθέτης καὶ μετὰ
τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης του προ-
ηνόησε διὰ τὴν ἀγοράν των, ἐκ τῶν
περιουσιακῶν του στοιχείων. Οἱ ἐκ-
τελεσταὶ τῆς Διαθήκης, προϊούσης
τῆς ἐκκαθαρίσεως ἠγόρασαν τὸ
1853 ἄλλας 94 Μετοχὰς τῆς Ἐθني-
κῆς καὶ κατὰ τὴν τελικὴν ἐκκαθά-
ρισιν κατὰ τὸ 1872 ἠγόρασαν 17 ἄ-
κόμη Μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς.

Αἱ ἄνω 611 Μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς
ὑπέστησαν μέχρι σήμερον τὰς ἑξῆς
μεταβολάς:

Ἐκ 10)πλασιασμοῦ των μὲ
ἀπόφασιν τῆς Τραπέζης ἔ-
γιναν

6.110

Τὰ Ἀγαθοεργὰ Κατ)τα ἠ-
γόρασαν 400 νέας Μετοχὰς
ἐκδόσεως 1962 ἐκ τῶν ὁποί-
ων ἀνελογίσθησαν εἰς τὸ
κληρ)μα Ζωσιμᾶ Μετοχαὶ

Σύνολον

Αί 6.364 Μετοχαί με απόφασιν έγιναν 12.728 εκ τῶν ὁποίων εἰς τὰ λογιστικά βιβλία τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων αἱ μὲν 340 φέρονται ἐπ' ὀνόματι Ἀγαθοεργῶν Κατ)των αἱ δὲ ὑπόλοιποι εἰς λογαριασμὸν Κληρ)τος Ν. Π. Ζωσιμῆ.

ἦτοι 12.388

Ἀπὸ κεφαλαιοποίησιν ἀποθεματικῶν τῆς Τραπεζῆς προέκυψαν κατὰ τὸ 1970 νέαι μετοχαί 3.097

Ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας τὸ 1973 νέαι μετοχαί 5.161

καὶ ἐκ κλασμάτων μετοχῶν 1

Ἀπὸ κεφαλαιοποίησιν καὶ πάλιν τὸ 1976 προέκυψαν 825

Τέλος ἀπὸ κεφαλαιοποίησιν τοῦ 1978 προέκυψαν Μετοχαί 4.294

Σύνολον 25.766

Τὸ ἔτος 1925 Ἰδρύθηκε ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα αἱ Μετοχαί τῆς ὁποίας διενεμήθησαν εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς 1000 δρχ. ἐκάστη κατ' ἀναλογίαν 3 Μετοχαί Κτηματικῆς πρὸς μίαν Ἐθνικῆς.

Ἔτσι τὰ Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα ἀπέκτησαν μετοχὰς Κτηματικῆς Τραπεζῆς 1833 ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 51 φέρονται ἐπ' ὀνόματι Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπ' ὀνόματι Κληρ)τος Ν. Π. Ζωσιμῆ ἦτοι 1.782

Εἰς τὸ Κληρ)μα Ν. Π. Ζωσιμῆ κατὰ τὸ 1977 προσετέθησαν νέαι μετοχαί αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἀπὸ τὴν αὐξησιν τοῦ Μετοχικοῦ κεφαλαίου

κατ' ἀναλογίαν 4 νέων μετοχῶν πρὸς μίαν παλαιάν ἦτοι 7.128

Σύνολον 8.910

Τέλος τὸ ἔτος 1971 τὰ Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα, ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν 150 Μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ προσόδους των, ἠγόρασαν 186 νέας μετοχὰς τῆς ἰδίας Τραπεζῆς καὶ ἀπὸ τὴν κατανομήν των ἀνελογίσθησαν διὰ τὸ Κληρ)μα Ν. Π. Ζωσιμῆ Μετοχαί 160

Ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ διαθέσεως κατὰ τὸ ἔτος 1978 εἰς Μετόχους 3, 074848 νέων μετοχῶν πρὸς μίαν παλαιάν τὸ κληροδοτήμα Ν. Π. Ζωσιμῆ ἀπέκτησε ἄλλας 497

Σύνολον 651

Ὅλα τὰ χρεώγραφα τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων εἶναι κατατεθειμένα πρὸς φύλαξιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Τὰ Ἑλέη Ἰωαννίνων, τὰ γνωστὰ σήμερον ὡς Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα Ἰωαννίνων ὑφίσταντο καὶ τὴν ἐποχὴν, ὅτε ζοῦσαν οἱ ἀδελφοὶ Ζωσιμῆδαι καὶ δροῦσαν διὰ κανονισμῶν οἱ ὁποῖοι ἐνεκρίνοντο ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ τὴν συγχώνευσιν μὲ τὰ Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα τῶν διαχειροῦ

σεων διαφόρων κληροδοτημάτων κατέστη ἐπάναγκες νὰ τεθῆ ὑπὸ ἐνιαίαν Διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἢ καταληφθεῖσα ἐπὶ τουρκοκρατίας περιουσία τῆς τέως Χριστιανικῆς Κοινότητος Ἰωαννίνων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε μὲ τὸ Π. Δ)γμα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1926 τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 218)1926 Φ.Ε.Κ.

Κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο (Κανονισμὸν) τὴν Διοίκησιν καὶ Διαχείρισιν τοῦ συσταθέντος Ἰδρύματος ἀσκειῖ ἡ Ἐφοροεπιτροπεία τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων Ἰωαννίνων καὶ οὐχὶ ἡ Μητρόπολις Ἰωαννίνων, ἀποτελεῖται δὲ αὕτη ἀπὸ 21 μέλη, ἐκλέγεται κατὰ τετραετίαν καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Ἰωαννίνων.

Εἰς τὴν ἐκλογή μετέχει ὁ Δῆμος Ἰωαννιτῶν, αἱ ἐπαγγελματικά, ἐπιστημονικά κ.λ. ὀργανώσεις καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἐπίλεκτα μέλη.

Ὁ Κανονισμὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων ἔχει τροποποιηθῆ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογή τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν 10 ἐξ αὐτῶν Ἐφοροεπιτρόπων, μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 2 Κανονισμὸν περὶ Ἱερῶν Ναυῶν - Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων (ἄρθρ. 59) ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8)1979 Κανονισμοῦ Περὶ Ἱερῶν Ναυῶν καὶ Ἐνοριῶν (ἄρθρ. 18, παρ. 2).

Ἐκ τῶν πραγμάτων καταφαίνεται ὅτι ὁ χρόνος δὲν ἔχει ἐξανεμίσει τὸ κληροδοτήμα Ζωσιμᾶ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο συνέβη μὲ πλείστα ἄλλα, καὶ ὅτι τοῦτο δὲν περιῆλθε εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως Ἰωαννίνων.

Στεγανὰ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων δὲν ὑπάρχουν καὶ παρεξενευόμεθα διατὶ Ἠπειρωτῶται ἐγνωσμένης πνευματικῆς ἰκανότητος, ἐστερημένοι προφανῶς διαθέσεως πρὸς ἔρευναν, ἀπασχολοῦν, χάριν ἐντυπώσεων, καὶ τὰς ὑπηρεσίας σας.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων
Ἰωαννίνων

⊕ Ὁ Ἰωαννίνων ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

15.12.1980

Π ρ ὀ ς

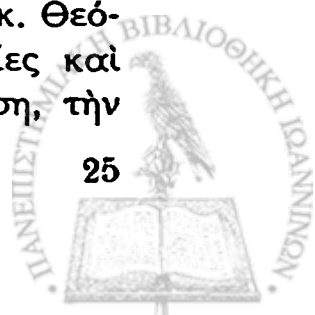
Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν Γεν. Διεύθυνση Φορολογ. Δ.Π. Δ)νη 14η Ἐκκ. Ἐθν. Κληροδοτημάτων Τμημα Α

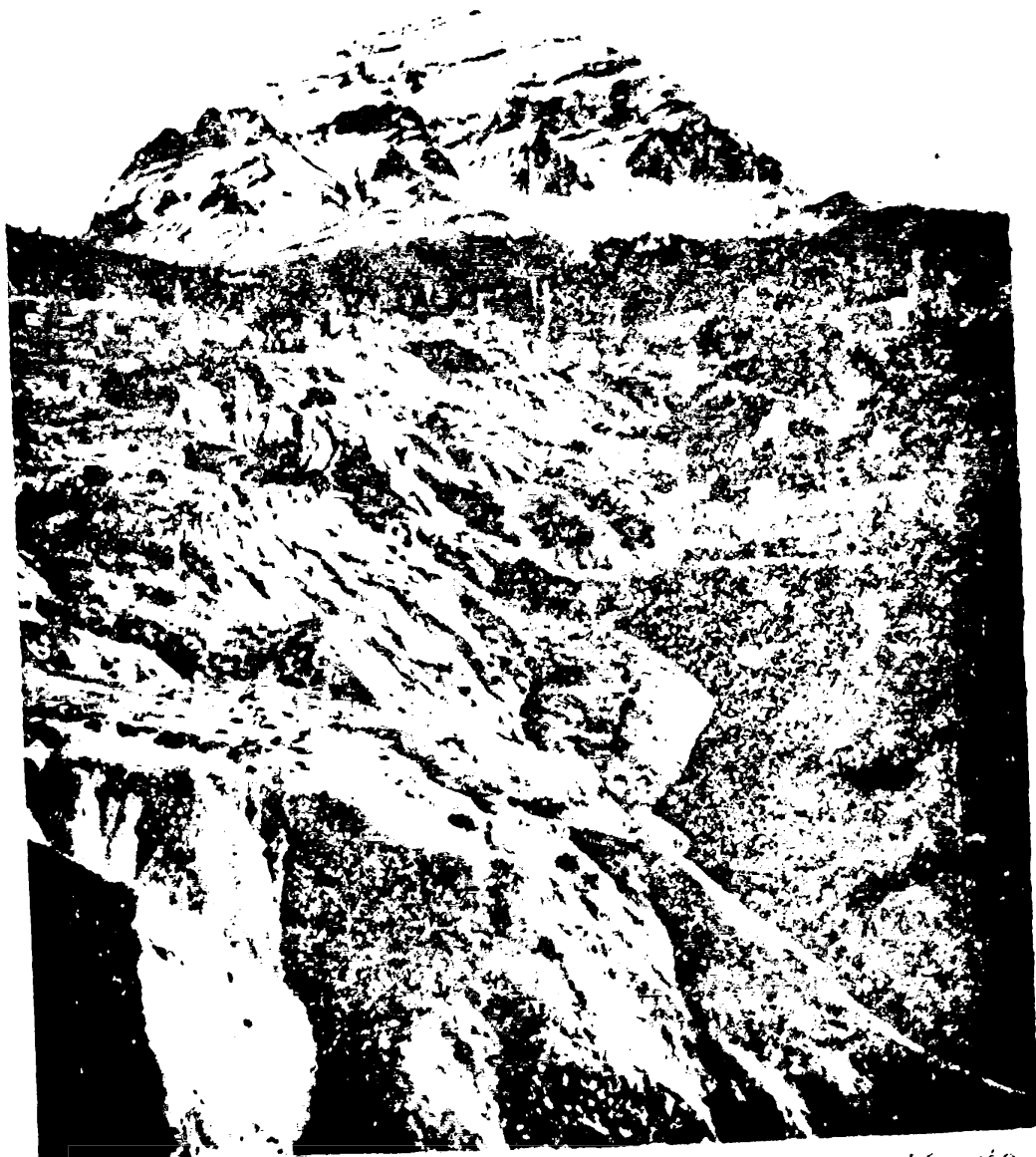
Ἐ ν τ α ὕ θ α

ΘΕΜΑ: Στὸ προσκῆνιο τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Ἠπειρωτῶν, ἰδίαιτερα τῶν Γιαννιωτῶν ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ τὴ διαθήκη τοῦ Ν. Π. Ζωσιμᾶ τοῦ κληροδοτήματος αὐτοῦ, τὴ διαχείριση, τὴν ἐποπτεία του σὲ συσχτισμὸ μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 154)16.6.1980 ἔγγραφο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου κλπ.

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 781)1.3.1980 ἔγγραφο μας σᾶς παρακαλοῦσαμε νὰ ἐπιληφθῆτε μὲ τὸ μεγάλο κληροδοτήμα τοῦ ἀειμνήστου Ν. Π. Ζωσιμᾶ, ἦτοι τὴ διαχείριση, τὴν ἐποπτεία αὐτοῦ κλπ.

Ἀπευθυνθήκατε στὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτον, ζητήσατε πληροφορίες καὶ πήρατε τὴ σχετικὴ ἀπάντηση, τὴν

Ἄριθ. 162. — Πανοραμικὴ ἀποψη τῆς Στρογγούλας των Ἰζουμέρκων (ὕψ. 2107) μετὸ χωριὸν Πράμαντα.
(Ἄρχ. Ἄπ. Βερτοδούλου)

ὅποια διαβιβάσατε καὶ στὴν Ἑταιρεία γιὰ τὴν ἐνημέρωσή μας.

Πολὺ προσεκτικὰ ἀσχοληθήκαμε μὲ τὸ ἀπαντητικὸ ἔγγραφο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη. Εἰλικρινῶς σὰς γνωρίζουμε ὅτι δὲν θγήκαμε πιὸ σοφοὶ ἀπὸ τὴν μελέτη τοῦ ἔγγραφου τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀναφέρεται σὲ πολλὰ καὶ διάφορα. Καταλήγει μὲ τὰ στεγανὰ καὶ μᾶς ἐπικρίνει, γιατί χωρὶς ἔρευνα στὴν ὑπόθεση τοῦ Κληροδοτήματος Ζωσιμάδων, ἀπασχολοῦμε τὸ Ἑπειρωτικὸ Κοινὸ χάριν ἐντυπώσεων. Συμβαίνει ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο.

Ἐρευνα καὶ προσπάθεια σὲ κάθε ἐκδήλωση τῆς Ἑταιρείας εἶναι αὐτὸ πού τὴ χαρακτηρίζει.

Γι' αὐτὸ στὴν προκειμένη περίπτωσι ἐπιτύχαμε:

α) ἡ διαθήκη τοῦ Ν. Ζωσιμά, ἡ δευτέρη στὸ εἶδος τῆς (ἡ πρώτη ἀπὸ τὸ ἴδιο συντάχθηκε τὸ 1829) νὰ κυκλοφορήσῃ αὐτούσια καὶ σὲ ἄλλα ἐξέχοντα πρόσωπα μὲ ἀμέριστο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ὑπόθεσι αὐτή,

β) νὰ καταχωρίσουμε στὸ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ Ἀπριλίη 1980 Δελτίο τῆς Ἑταιρείας ὅλη τὴ διαθήκη περιληπτικὰ, χωρὶς νὰ ἀφήσουμε κανένα κενὸ ἢ ἀπορία γιὰ τὴν οὐσία τοῦ περιεχομένου τῆς διαθήκης καὶ

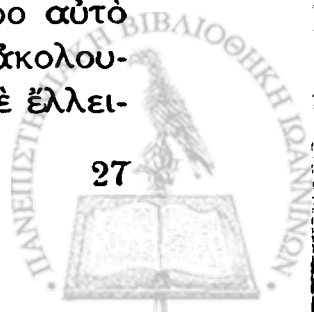
γ) νὰ συνοψίσουμε τοὺς κοινωφελεῖς σκοποὺς στὸ ἴδιο Δελτίο τῆς Ἑταιρείας, ὅπως ὤρισε ὁ διαθέτης μὲ τὰ ποσοστὰ γιὰ τὴν πραγμάτωσι τοῦ καθένα ἀπ' αὐτοὺς χωριστὰ (ἐπισυνάπτουμε σχετικὸ δελτίο τῆς Ἑταιρείας, βλ. σελ. 18—19).

Πᾶμε τώρα στὴν οὐσία τῆς ὑπο-

θέσεως:

Ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Ν. Ζωσιμά καὶ τὴν ὑπαγωγή του στὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα στηρίζει ὁ Σεβασμιώτατος στὸν κανονισμὸ πού εἶναι ἐγκριμένος καὶ καταχωρισμένος στὸ ὑπ' ἀριθ. 218) 1.7.1926 φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Σχετικὰ μὲ τὸν ἀναφερόμενο κανονισμὸ ἔχουμε ὑπ' ὄψη μας α) τὸ Ν. Διάταγμα τῆς Παγκαλικῆς Δικτατορίας περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας τέως χριστιανικῶν κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων κ.λ.π.» (ἐπισυνάπτουμε φωτογραφικὸ ἀντίγραφο) πού εἶναι δημοσιευμένο στὸ ὑπ' ἀριθ. 153) 14.5.1926. 2. Πρ. φύλλο τῆς ἔφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ μὴ κυρωμένο ἀπὸ τὴ μέλλουσα νὰ συνέλθῃ Βουλὴ καὶ στὸ ὅποιο ἐδράζεται ὁ κανονισμὸς γιὰ τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, β) τὸ ἄρθρο 113 τοῦ Νόμου 2039) 1939 πού εἶναι παραλλαγή τοῦ Ν.Δ. τῆς Παγκαλικῆς Δικτατορίας, γ) τὴ διαθήκη τοῦ Ν. Ζωσιμά, πού συντάχθηκε στὴ Νίζνα τῆς Ρωσικῆς Αυτοκρατορίας τὸ 1841 καὶ ὄχι στὶς χριστιανικὲς Κοινότητες τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, δ) τὸ 1ο ἄρθρο τῆς διαθήκης γιὰ τοὺς ἐκτελεστὰς πού τοὺς ὀνοματίζει καὶ δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μὲ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ἰωαννίνων καὶ πού διατάσσει ὁ διαθέτης νὰ εἶναι συμπατριῶτες του, Γιαννιώτες μὲ ἀκροτελεύτια στὸ ἄρθρο αὐτὸ παραγγελία: «τοῦτο δὲ νὰ ἀκολουθῇ καὶ εἰς τὴν τυχούσαν ποτὲ ἔλλει-

ψιν τῶν ἐπιτρόπων μου», πού δέν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς προσφιλεῖς του Γιαννιωῶτες.

Ἔτσι ἀπὸ μόνο του προκύπτει τὸ ἐρώτημα, μαζὶ καὶ τὸ αἴτημα γιὰ πληροφόρηση, πῶς ὁ Ν. Π. Ζωσιμᾶς, ἡ διαθήκη του, οἱ κοινωφελεῖς σκοποὶ πού διαλαμβάνονται σ' αὐτή, τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος, εἶναι ἀναμεμιγμένα μὲ τὰ Ἑλέη ἢ τὰ ἀγαθοεργὰ Καταστήματα τοῦ ἀναφερομένου Κανονισμοῦ.

Ἡ διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου Ν. Π. Ζωσιμᾶ ἔχει κρυσταλλένιο περιεχόμενο, ἄρθρα, ἐκτελεστές, ἔσοδα, κοινωφελεῖς σκοποὺς κλπ. Πλείστες ὄσες διαθήκες Ἑπειρωτῶν γιὰ ἐκτελεστή τους ὀρίζουν τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ἰωαννίνων.

Ὁ Ν. Ζωσιμᾶς ἀπέκλεισε αὐτό, μολονότι εἶναι θεοσεβέστατος, ἀφοῦ διέθεσε τὸ 6% τῶν προσόδων τοῦ κληροδοτήματος γιὰ ὠρισμένες ἐκκλησίες τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοὺς ἱερεῖς.

Ἄλλο λοιπὸν Κανονισμὸς ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων Ἰωαννίνων στὸ Ν. Διάταγμα, πού δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1926 μὲ τὰ οἰαδήποτε ἔσοδά του καὶ ἄλλο τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Ν. Ζωσιμᾶ, χωρὶς νὰ ὑπάρχη κανένας συσχετισμὸς μεταξὺ τους.

Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε θερμὰ νὰ προβῆτε ἔπειτα ἀπὸ ἐνδελεχῆ ἐξέταση τοῦ ὅλου θέματος στὶς νόμιμες διατυπώσεις καὶ ἐνέργειες γιὰ νὰ λειτουργῇ τὸ κληροδοτήμα τοῦ ἀειμνήστου Ν. Π. Ζωσιμᾶ σύμφωνα μὲ τὸ ὀριζόμενα ἀπὸ τὸ ἄρθρο 2,

παρ. 1 τοῦ Νόμου 2039)1939, τὶς ἄλλες διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου πού σχετίζονται μὲ τὸ θέμα, ἰδίᾳ τοῦ ἀρθροῦ 5, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρο 1 τῆς διαθήκης τοῦ Ζωσιμᾶ, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ ρητὴ ἐντολὴ τοῦ διαθέτου γιὰ τοὺς ἐκτελεστές τῆς διαθήκης καὶ τῆς λειτουργίας του.

Μὲ τιμὴ

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞ. Χ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΣΤΑΘ. Δ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ἩΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

29.12.1980

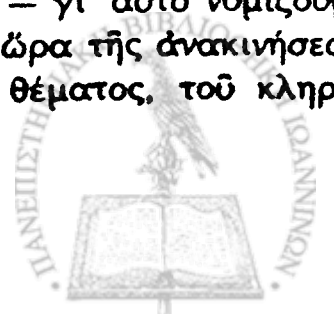
Π ρ ὀ ς

Τὸν κ. Νομάρχη

Γ ι ἄ ν ν ι ν α

ΘΕΜΑ: Σὰς ἐπισυνάπτουμε τρία φωτοτυπημένα ἀντίγραφα ἐγγράφων. Τὸ ἓνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, τὰ δύο ἄλλα εἶναι τῆς Ἑπειρωτικῆς Ἑταιρείας γιὰ νὰ λάβετε γνώση αὐτῶν καὶ ἂν τὸ κρίνετε σκόπιμο νὰ ἐπιληφθῆτε καὶ σεῖς, μὲ τὸ θέμα στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται. Πρόκειται γιὰ τὸ κληροδοτήμα τῆς Ζωσιμαίας Ἀδελφότητος, τῆ σύστασής του, τῆ διαχείρισή του κλπ.

Ἐπειδὴ πιστεύουμε ὅτι κανένας νόμος δέν μπορεῖ νὰ ἀνατρέψῃ κεφαλιώδεις διατάξεις μιᾶς διαθήκης, ὅπως ὀρίζονται αὐτὲς ἀπὸ τοὺς διαθέτες, καὶ μάλιστα ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὴ διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου Ν. Π. Ζωσιμᾶ — βλ. 1ο ἄρθρο αὐτῆς, — γι' αὐτὸ νομίζουμε ὅτι ἔφθασε ἡ ὥρα τῆς ἀνακινήσεως τοῦ μεγάλου θέματος, τοῦ κληρο-

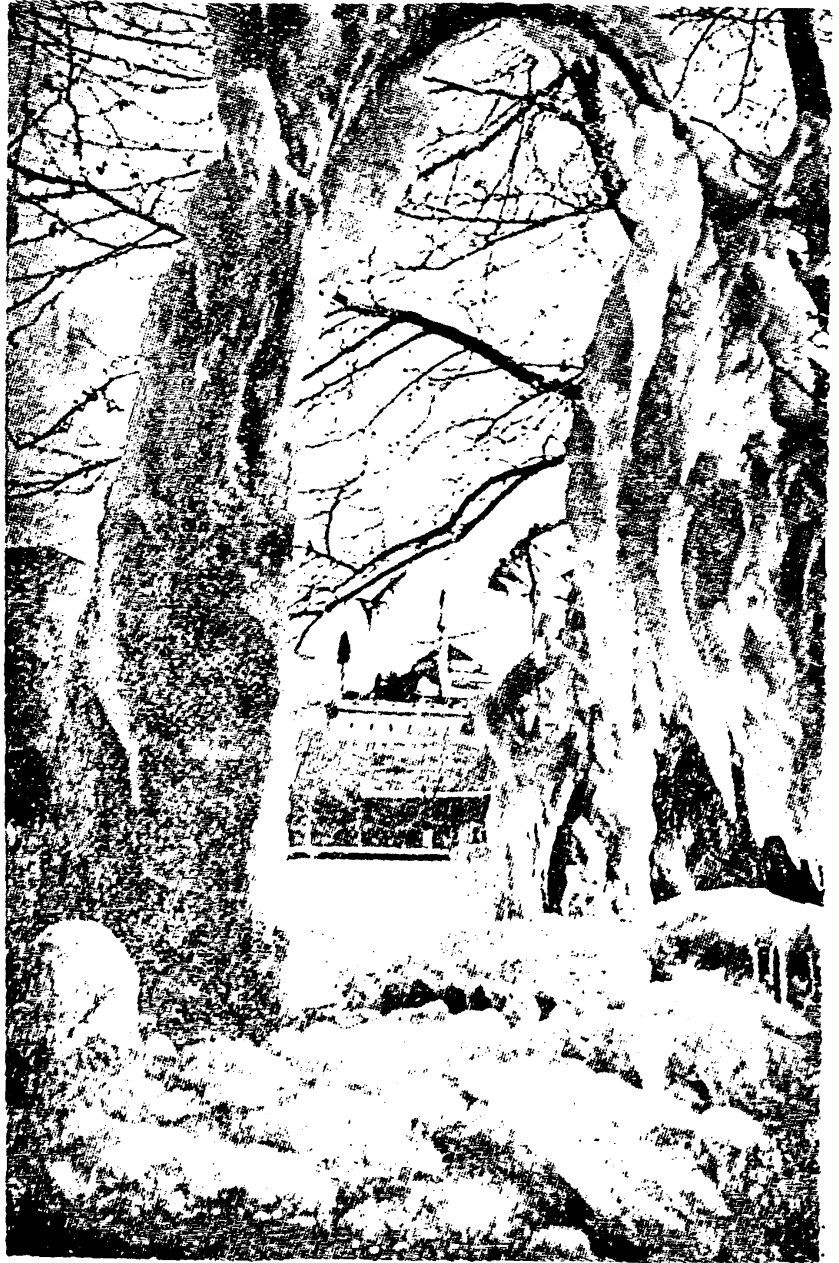
ήματος δηλ. Ζωσιμάδων.
Οπως είναι γνωστό ή ὄλη δια-
ριση τοῦ κληροδοτήματος ἀπό
χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἀλ-
ἀκόμη καί στίς δικές μας ἡμέ-
διεξάγεται ἀπό τή Μητρόπολη
Ἰωαννίνων. Αὐτό φυσικά ἐπέ-
ε ἕως κάποιο καιρὸ ἔπειτα ἀπό
προσάρτηση τοῦ Ἡπειρωτικοῦ
ρου στήν Ἑλληνική Ἐπικράτεια
νική σκοπιμότητα καί κανέναν
νος. Ἡ ἐκκλησία ἦταν ἡ προστά-
τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ καί
αὐτὴ εἶχε λάχει ὁ τιμητικὸς κλη-
να πρόταυή καί νά φροντίζη
αὐτὸν καί ἰδιαίτερα γιά τὰ θέ-
τα τῆς παιδείας του, γιά τὰ ὅ-
α τόσο φλογίζονταν καί μερι-
ῦσε ἡ ἑξαμελής Ἀδελφότητα
Ζωσιμάδων. Ἔτσι εἶχε ὑπαχθῆ
δικαιοδοσία τῆς Μητροπόλεως
αννίνων καί τὸ κληροδοτήμα τῶν
σιμάδων μὲ τοὺς κοινωφελεῖς
ποῦς, ὅπως τοὺς ὀρίζει τόσο κα-
ρά, ἐνεργώντας γιά λογαριασμό
ων τῶν ἀδελφῶν ὁ Νικ. Ζωσιμάς.
ἡμερα ὅμως πού ἡ Πολιτεία εἶ-
παντοδύναμη καί κατευθύνει ὑ-
θυνα σύμφωνα μὲ τὸ καθιερω-
ὸ Σύνταγμα καί τοὺς νόμους τῆς
ς τίς ὑποθέσεις τῆς, φυσικά καί
: ὅσα σχετίζονται μὲ τὰ θέματα
Παιδείας, εἶναι χωρὶς νόημα
ον αὐτὸ πού γίνεται μὲ τὴ δια-
ριση τῶν προσόδων τοῦ κληρο-
ήματος Ζωσιμάδων ἀπὸ τὴ Μη-
πολη Ἰωαννίνων.

Ἡ ἀνάληψη ἀπὸ τὴν Πολιτεία τῆς
περαιώσεως τῆς ὑποθέσεως αὐ-
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ διαθέτη
σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τοῦ
ου 2039)1939, πού ἀναφέρονται

σ' ὄλα τὰ κληροδοτήματα, ἐλπίζου-
με ὅτι δὲ θὰ βραδύνη.

Γι' αὐτὸ καί πάλι παρακαλοῦμε
νά ἐνεργήσετε τὰ δέοντα γιά τὰ πε-
ραιτέρω.

Μὲ τιμὴ
Ὁ Πρόεδρος
ΑΛΕΞ. Χ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΤΑΘΗΣ Δ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἄριθ. 163. — Ἀποχαιρετισμὸς σὲ κάποιον Χειμῶνα.
Ἡ Φύση στήν ὑπηρεσία τῶν σκοπῶν τοῦ φακοῦ. Ὁ
φακὸς σὲ μιὰ εὐρηματικὴ προσπάθεια νά πιάσει κά-
ποια φάση ἀπὸ τὸ Χειμῶνα, πού φεύγει.
(Ἄρχ. Ἀλεξ. Χ. Μαρμπούλου).

Ἑσωτερικὴ Ζωὴ καὶ Κίνηση

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἀπὸ μῆνα σὲ μῆνα συνεχίζεται κάτι, πού δὲν ἔχει εὐκολα προηγούμενο. Είναι τὸ δημοψήφισμα τῆς ἀγάπης τῆς «Ἡπειρωτικῆς Ἑταιρείας», πρὸς τοὺς φίλους τῆς, τὰ Μέλη τῆς καὶ τοὺς Ὑποστηρικτὰς τῆς καὶ αὐτῶν, πού ἀνταποκρινόμενοι, τῆ στήριζον με τὴς πάσης φύσεως αὐτοπροαίρετες εἰσφορές τους. Κρίκοι αὐτῆς τῆς ἀλυσίδας τῆς ἀγάπης σ' αὐτοὺς τοὺς ἀπάνθρωπους καιροὺς, πού ζοῦμε εἶναι αὐτὸ τὸ μῆνα, οἱ:

Ἐπίτιμος Γυμνασιάρχης κ. Χαρ. Χαδέλας γιὰ τὸ Δελτίο τῆς Ἑταιρείας καὶ τοὺς γενικωτέρους σκοποὺς τῆς	Δρχ. 500	1000	εἰσφορά τῆς εἰς μνήμην τοῦ θείου τῆς Κόστα Γ. Σταυρίδη, Διευθυντοῦ Νομαρχιῶν ἐπὶ τῆ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του	3000
Ἐπίτιμος συνταξιούχος τραπεζικός κ. Σταύρος Συκιώτης γιὰ τοὺς γενικωτέρους σκοποὺς	700		Ἡ κυρία Βικτωρία Γότσου γιὰ τὸ Δελτίο	500
Ἐπίτιμος φίλος τῆς Ἡπείρου καὶ συγγραφεὺς διβλίων γι' αὐτὴν ἀπὸ Δεσφίνα κ. Δημ. Παπαδόημος νέα ἐτήσια εἰσφορά του	1000		Ἡ κυρία Μαρίνα - Ροδάνα Κυριαζή γιὰ τὸ Δελτίο	500
Ἐπίτιμος κ. Βασ. Συγκοίνας γιὰ τὸ Δελτίο	300		Ἡ κυρία Εὐα Ἀργυρίου εἰς μνήμην τῆς μητέρας τῆς Βασιλικῆς Ἀγγελίδου τὸ γένος Κέντρου ἀπὸ Τσεπέλοδο.	1000
Ἐπίτιμος κ. Μίμης Παπαδόπουλος ἀπὸ Κοσσοπίσσα Βορ. Ἡπείρου νέα εἰσφορά του	1000		Ἐπίτιμος κ. Μηχανικός κ. Ἀθαν. Παπαγεωργίου νέα εἰσφορά του γιὰ τὸ Δελτίο	500
Ἐπίτιμος κ. Ἀριστ. Δημητριάδης Σύμβουλος τῆς Ἡπ. Ἑταιρείας εἰς μνήμην τοῦ ἐπιτίμου Γεν. Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν Γεωργ. Κέκου	1000		Ἐπίτιμος κ. Δικηγόρος κ. Πελοπίδας Ἀλεξίου, νέα εἰσφορά του «εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἑταιρείας»	2000
Ἡ κυρία Ρωξάνη Φασιλάκη νέα			Ἐπίτιμος κ. Μιχ. Πασχάλης γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Δελτίου	500
			Ἡ κ. Σοφία Τσίντζα ἀπὸ Ἰωάννινα, ἕμοίως	500
			Ἐπίτιμος κ. Στέφ. Μπότσιος, ἕμοίως	300
			Ἐπίτιμος κ. Θεόφ. Λαμπρίδης γιὰ τὸ Δελτίο	500
			Ἡ κυρία Ρωξάνη Φασιλάκη, τὸ γένος Σταυρίδη, εἰς μνήμην τοῦ θείου τῆς Δημητρίου Σταυρίδη ἕνα χρόνον μετὰ τὸ θάνατό του καὶ ἀντὶ ἀνθέων	500
			Ἐπίτιμος κ. Σύμβουλος τῆς Ἑταιρείας καὶ ἱστορικός Ἐραυνητῆς κ. Δημ. Παπαζήσης γιὰ τὸ Δελτίο	500

ΤΡΟΠΑΙΟΝ ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ

ΑΛΕΞ. ΤΣΟΥΚΑΝΕΛΗ - Χαρ. Κα-
τσιμητρος, Πρόμαχος τῆς Ἡπείρου.

Ἄριθ. βιβλίου — Ποσόν

Ἐκ προηγουμένων	182.180
Ὁ κ. Ἀνδρ. Μπέττος 741	300
Ὁ κ. Γ. Παππᾶς 1320	300
Ὁ κ. Βασ. Τσιάτης 1427	300
Ὁ κ. Ξενοφ. Τράκης 1463	300
Ὁ κ. Στ. Συγκιώτης 1278	300
Σχολική Ἐφορεία Κορνέντων 913	300
Ὁ κ. Δημ. Τότσικας 1417	300
Ὁ κ. Χρ. Τζόδας 1416	300
Ὁ κ. Παυτ. Τζομάκας 1406	300
Ὁ κ. Κων. Τασούλης 1493	300
Ἡ κ. Ρωξ. Φασιλάκη 1310	300
Ὁ κ. Τάκης Τσιάνκος 1460	300
Ὁ κ. Δημ. Ὑφαντής 1324	300
Ὁ κ. Ἀπ. Τσίτσης 1478	300
Ὁ κ. Ἀλέξ. Τζάκος 1383	300
Ἡ κ. Ἐλένη Τσονίδη 1314	300
Ἡ κ. Κορηγλία Σιούρη 791	300
Ὁ κ. Γ. Τσουμάνης 1420	300
Ὁ κ. Κων. Τσολάκης 1425	300
Ὁ κ. Χρ. Τσέρης 1430	300
Ὁ κ. Ἰ. Τσιγκιᾶς 1401	300
Ὁ κ. Εὐθ. Τζαφέρης 1346	300
Ἡ κ. Ἐλευθ. Τζισθάρα 1358	300
Ὁ κ. Χαρ. Φλόκας 1361	300
Ὁ κ. Βασ. Τζάμαλος 1483	300
Ὁ κ. Σπῦρ. Τσάντης 1328	300
Ὁ κ. Κων. Τσακούμης 1461	300
Ὁ κ. Στέλ. Τασούλας 1482	300
Ὁ κ. Ἰωάν. Τρακάδας 475	300
Ἡ κ. Σοφία Τσίτζα 1329	300
Ὁ κ. Ἀθην. Φατῆς 1307	300
Ὁ κ. Κώστας Τισσανάκης 1413	300

191.780

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Δ. ΤΣΕΚΟΥΡΑ:

ΑΠΟ ΤΟΥ 98ου ΥΨΩΜΑΤΟΣ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ. 1979.

Ὁ Ἀθανάσιος Τσεκούρας στήν ἡλικία τῶν 98 ἐτῶν σάν καλὸς νοικοκύρης συγκομίζει τοὺς καρποὺς τῆς μνήμης του. Θυμᾶται καὶ ἀφηγεῖται ὅσα ἐπραξε καὶ ὅσα εἶδε στή διάρκεια μιᾶς πολυκύμαντης καὶ πολυτάραχης ζωῆς στό τελευταῖο τέταρτο τοῦ περασμένου αἰώνα, καὶ στό πρῶτο τοῦ αἰώνα, πού διανύομε. Θυμᾶται μέ μνήμη δαιμονική καὶ ἀφηγεῖται ἀδίστατα χωρίς μπιγλιμπιδία. Δέ γράφει ἱστορία. Δίνει ὄλιγὸ γιά ἱστορία. Καταγράφει ὁ Γενικός Ἐπιθεωρητῆς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ἀπόστ. Παπαθεοδώρου. Προλογίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἐταιρείας Ἀλέξ. Χ. Μαυρόπουλος.

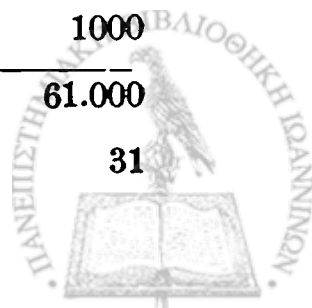
Οἱ τυχόν ἐπικρίσεις εἶναι τὸ καλύτερο συστατικό του.

Ἐνα βιβλίο πολυσέλιδο φορτωμένο μέ ἀναμνήσεις καὶ πλήθος σπανίων καὶ ἀνεκδότων φωτογραφιῶν. Ἡ ἔκδοση ἔχει δωρηθεῖ στήν «Ἡπειρωτικὴ Ἐταιρεία» καὶ οἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν πώληση τῶν ἀντυπῶν πηγαίνουν γιά τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἔργου τῆς. Τὸ βιβλίο σὲ πολυτελεῖ ἔμφάνιση ἔχει διατυμηθεῖ σὲ 1000 ὄρχ.

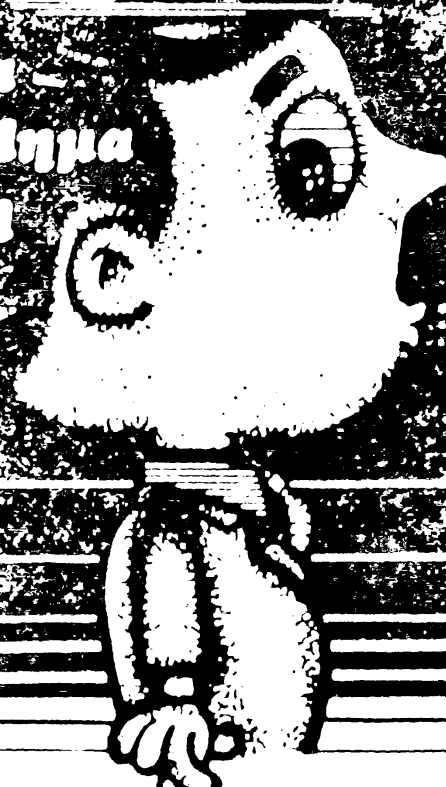
—Συνεχίζεται σταθερὰ ἡ διάθεσή του, στοὺς Φίλους τοῦ καλοῦ Ἡπειρωτικοῦ Βιβλίου.

Ἐκ προηγουμένων	54.000
Ὁ κ. Περιελῆς Τσαπάρης	1000
Ὁ κ. Γεώργ. Καλούτσης	1000
Ὁ κ. Ἀναστ. Εὐθυμίου	1000
Ὁ κ. Βασ. Βρέλλης	1000
Ὁ κ. Χρ. Μπακογιάννης	1000
Ἡ κ. Δωρίνα Λαμπρινού	1000
Ὁ κ. Μᾶνος Στεφανίδης	1000

61.000

**Ελυσε
το πρόβλημα
στεύη**

**Άνοιξε και σύ σήμερα
ένα λογαριασμό στο
ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ**

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ:

- Δάνειο μέχρι 1000 000 δραμ.
- απαλλαγή από το τεκμήριο
- έκπτωση από το φόρο εισοδήματος
- τόκο αφορολόγητο
- τα χρήματά σας πίσω
- ... ακόμα και περιοδικά

**ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ
ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ**

προσφέρει περισσότερα

